

עיריית תל-אביב-יפו
פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה שלא מן המניין מס' 55
מתאריך ג' טבת תשס"ז (24/12/2006)

השתתפו :			
וה"ה :			
מ. אטיאס	א. אמינוב	א. גלעדי	י. דיין
ג. הרץ	נ. וולוך	פ. ויסנר	מ. וירשובסקי
ר. חולדאי	ש. חשן	ר. טורק	מ. טיומקין
י. כחלון	מ. להבי	נ. לוברט	ר. לוינטל
מ. מוזס	ש. מזרחי	ש. גפן	ש. מסלאוי
א. פנקס	ה. שכנאי		

נעדרו ה"ה:

ח. אבי גיא, ש. אגמי, א. בנאי, י. דרורי, ש. זעפראני, ד. לוי, ז. שביט, א. שומר

נכחו בישיבה: מר מנחם לייבה - מנכ"ל העירייה

וה"ה:

ע. אברהמי, סמנכ"ל לתכנון, ש. אורן, המשנה ליועץ המשפטי, א. בן-ארי, היועץ המשפטי, א. בן שושן, סמנכ"ל משאבי אנוש ומינהל, מ. בנימיני, ע' בכיר לרה"ע, ר. בסר הרפז, ס' דובר העירייה, מ. גילצר, גזבר העירייה, ר. זלוף, סמנכ"ל תפעול, ד. לוטן, ס' מנהל מינהל החינוך, ה. סייג, ס' גזבר העירייה ומנהל אגף החשבות, ז. פרידמן, מנהל השירותים החברתיים, ס' פריימן ס' גזבר העירייה ומנהלת אגף התקציבים ואנשי אגף תקציבים.

הישיבה נפתחה בשעה 16:18

רשמה סטנוגרמה
ישראלה אגמון

מזכירת המועצה
גלילה בן חורין

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה שלא מן המניין מס' 55
מתאריך ג' טבת תשס"ז (24/12/06)

- 2 -

סדר היום:

1. בחירת יו"ר לישיבה.

2. הצעת התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007.

438. בחירת יו"ר לישיבה:

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני מבקש את כולם לשבת.
אנו פותחים את ישיבת התקציב.

גב' הרץ:

באחור כרגיל.

מר חולדאי - ראש העירייה:

ברשותכם, הייתי מבקש להעביר את ניהול הישיבה לסגני- דורון ספיר.

גב' הרץ:

בשמחה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מי בעד דורון ספיר לניהול הישיבה?

ה צ ב ע ה

בעד – 15 חברי מועצה - פה אחד

החלטה: מר ספיר נבחר כיו"ר הישיבה.

גב' הרץ:

לדעתי,

מר חולדאי - ראש העירייה:

את דעתך תצביעי אחר כך בהצבעה.
מר דורון ספיר.

גב' הרץ:

יש קוורום?

מר חולדאי - ראש העירייה:

כן, יש קוורום. תספרי.

מר לייבה:

יש 16 איש.

מר חולדאי - ראש העירייה:

16 זה קוורום.

גב' גילה הרץ, אני מבקש, לפני שמרימים את היד, סוף מעשה במחשבה תחילה.

גב' הרץ:

יש דברים שצריך להזדרז אתם.

439. הצעת התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007:

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

צהרים טובים לכולם.

אני מתכבד לפתוח את הישיבה המיוחדת של מועצת העירייה מס' 55, מיום 24.12.2006.

על סדר היום: הצעת התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007.

ראש העירייה- בבקשה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אדוני יו"ר המועצה, חברי מועצה נכבדים.

גם למר שלמה מסלאוי וגם למר ארנון גלעדי אני מתכבד ואומר, חברי מועצה נכבדים.

אני מתכבד להניח בפניכם את הצעת התקציב של עיריית תל-אביב יפו לשנת 2007.

הצעת התקציב מסתכמת השנה לסך של 3.59 מיליארד שח' בתקציב הרגיל, ועוד 670 מליון שח' בתקציב הבלתי רגיל. אלה הם בהחלט סכומי עתק, שלמתבונן מהצד נראים כאוקיאנוס של נתונים ומספרים, אשר אין לדעת את תחילתו ואת סופו.

כמקבלי ההחלטות, כאן בדיוק נבחנת יכולתנו להשפיע. למול הכוחות שמבקשים לפזר את הכסף הציבורי לכל עבר, עלינו לעמוד כסכר ולדאוג לייצר הכנסות, אך לנתבן- על פי תכנון וסדרי עדיפויות, אל המקומות הנכונים והראויים – לטובת העיר ותושביה.

זה לא קל, זה מצריך אורך רוח, עמידה יומיומית בפני דילמות והחלטות קשות, ובעיקר אחריות

ציבורית. אין זה קל, ולעתים לא פופולרי, להחליט שכעירייה עלינו "לחיות ממה שיש", ולא

לצבור, כבעבר, גרעונות המאיימים על יציבותנו הכלכלית.

- 5 -

זה גם לא פשוט לפעול ללא פשרות להגדלת ההכנסות והעמקת גביית התשלומים המגיעים לעירייה מחד ולהקטנת ההוצאות ובחינת כל תשלום- האם הוא מיותר או לא, מנגד. על אחת כמה וכמה זה קשה בתרבות של "הכאן ועכשיו" שפשטה במקומותינו, לשנות סדרי עדיפות ולדאוג לעתידה הכלכלי של העיר – באמצעות הנהגת תכנון רב שנתי, והגדלת תקציבי הפיתוח על חשבון הצריכה השוטפת.

יחד עם זאת, לאחר 8 שנים של מרביתנו כאן, ניתן לראות שמדיניותנו נותנת פרותיה, והיא מאפשרת לנו לאורך זמן- לא רק לבסס את מצבה הכלכלי של העירייה, אלא, וזה חשוב, לחזק ולהרחיב את השרותים הניתנים לתושבי העיר ואת איכות החיים בה. לצד הנתונים החשבונאיים המלמדים על המשך מגמת האיזון התקציבי, הקטנת הגרעון המצטבר ונטל המלוות, ולצד דרוג העירייה בדרוג האשראי חסר התקדים של AAA, המשקף את אמון המערכת הפיננסית ביכולותיה- יכול גם כל אחד להיווכח בשינוי המציאות האורבאנית בעיר ובאטרקטיביות שלה בעיני הציבור.

לא בכדי איפוא, מלמדים נתוני השנתון הסטטיסטי לשנת 2006, על המשך המהפך החיובי בהמשך ההגירה לעיר, לעומת מגמת העזיבה בערים גדולות אחרות נרשם בתל-אביב יפו גידול של 2% במספר התושבים, ומאזן ההגירה הוא חיובי. גידול זה אף טומן בחובות שינוי בגיל החציוני- ירידה כלפי מטה, וכל זה מעיד על האטרקטיביות של העיר, זרימה של משפחות צעירות, ילדים וכד'. אני לא מדבר על העובדה שהעיר יותר ירוקה והעיר יותר נקייה, ואפילו יש ירידה משמעותית בתאונות הדרכים, ו- 1,001 השגים שלא אפרטם, אבל הם רשומים כאן בחוברת ששמת, גם ערכיים וגם פיזיים. החל מהעובדה שהחלטנו החלטה מאוד חשובה לגבי רב אחד- שהיום מחקים אותנו בכל הערים, דרך העובדה שהחלטנו על יקר ערבי ראשון, דרך מעמד האשה- שהנהגנו בעיר תל-אביב יפו, הרבה מאוד דברים אנו מהווים כסמן ימני עבור ערים אחרות ועבור החברה הישראלית בכלל.

לא אמנה את הכל, אבל יחד עם השגים אלה- אנו איננו יכולים לקפוא על השמרים, וחשוב להמשיך במדיניות המאוזנת והאחראית גם בשנת 2007.

בל נשכח לרגע שאנו נושאים על גבינו עדיין נטל כבד מהעבר, הכולל גרעון מצטבר של כ- 800 מליון שח', ועומס מלוות המחייב אותנו להחזיר מאות מליוני שח' בכל שנה.

כמו כן, איננו יכולים שלא להיות ערים לסיכונים האורבים, כמו הסיכון הבטחוני- שראינו את התממשותו בשנה החולפת, או, ותסלחו לי-התנהגות הממשלה, המצמצמת באופן סיסטמטי- השתתפותה במתן שרותים חיוניים של רווחה וחינוך, ולאחרונה רק ראינו את קיצוץ שיקום שכונות, התקציב שהיה מיועד לשיקום שכונות בתל-אביב יפו.

באפריל 2009 תחגוג עירנו- העיר העברית הראשונה – 100 שנה להיווסדה. ואני מקווה שנוכל להעניק לעיר האהובה הזאת שלנו ביום חגה, בסיס איתן ויציב לעוד שנים רבות ולחדש פניה לרווחת התושבים והבאים בשעריה.

הצעת התקציב הרגיל לשנת 2007 מסתכמת, באמור, לסך של 3.59 מיליארד שח', לעומת סך של 3.420 מיליארד שח' לשנת 2006.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה שלא מן המניין מס' 55
מתאריך ג' טבת תשס"ז (24/12/06)

- 6 -

יחד עם המשך הפעילות להרחבת מקורות המימון בצד ההכנסות ועם תהליכי ההתייעלות בצד ההוצאות, נמשיך השנה לבסס ולבצר את ליבת השרותים הניתנים לתושבי העיר בכל תחומי החיים.

ההוצאה השוטפת בתחום החינוך והתרבות תגדל השנה בכ - 27 מליון שח', שמתוכם נשקיע כ - 12 מליון ממש בליבת הפעילות.

נשים דגש על צמצום פערים, בעיקר בדרום העיר וביפו, באמצעות חיזוק מפעל ההזנה, יום לימודים ארוך, מועדוני נוער, וטיפול בתלמידים בסיכון.

כמו כן נשקיע משאבים באוכלוסית הגיל הרך, תוספת של 15 גני ילדים, בשיפור ההשגים הלימודיים, ובחינוך הלא-פורמלי לכל שכבות האוכלוסיה.

גם את ההוצאה השוטפת לשרותים החברתיים נגדיל השנה, כ - 13 מליון שח'. במסגרת זו נרחיב את המימון העירוני למכסות וסידורים לאוכלוסיות החלשות- של נכים, קשישים ומפגרים, נפנה משאבים נוספים לטיפול בנגע הסמים ובנוער בסיכון, ונמשיך לשקוד על שיפור והרחבת השרותים לאוכלוסיות הנזקקות.

גם השנה יינתן דגש מיוחד לטיפול הכולל ביפו, לחיזוק הפרוייקטים החינוכיים, לדוגמא- חינוך לפסגות- גם אני אהיה סטודנט, לביסוס הקריה האקדמית בעוגן, ולטיפול בקליטת הקהילה האתיופית- שהולכת ומתרחבת בעירונו, בעיקר ביפו.

עם זאת, נתמודד בשנת 2007 גם עם מגמת עלייה בהוצאות השכר הנובעת ממספר גורמים: תוספת היוקר, עדכון שכר המינימום וצפי להסכמי שכר.

כן עלינו לזכור שישנם סיכונים נוספים העלולים להפר את האיזון המתוכנן, כמו, כפי שכבר ציינתי- אי וודאות בטחונות-פוליטית, אי עמידה בשיעורי גבייה עקב המצב הכלכלי והבטחוני, תביעות ייצוגיות- שבאות חדשות לבקרים, צמצום השתתפות הממשלה, כפי שציינתי, והטלת מטלות בחקיקה- ללא גיבוי תקציבי, כולל למשל הסיכום בתאגיד המים- דבר שיצור מצב של הסטה של תשלומים ממקום אחד למקום אחר.

ולכן, אנו גם במהלך 2007 ננסה לאתר נושאים שבהם ניתן להתייעל ולחסוך, במטרה להקטין את העלויות השוטפות. כחלק מהמדיניות שהותוותה לייצובה וביסוסה הכלכלי של העירייה, אנו מתכוונים גם השנה להפנות משאבים להקטנת הגרעון המצטבר ולפרעון מלוות מוקדם. עד כאן התקציב הרגיל.

הצעת תקציב הפיתוח לשנת 2007 הנגזרת מהתכנית החמש שנתית המעודכנת, שמה דגש על המשך תקצוב פרוייקטים בהם הוחל בשנים עברו ופרוייקטים גדולים כהערכות העיר- לשנת ה - 100 להיווסדה.

התקציב משקף את המשך תנופת הפיתוח הניכרת היטב בעיר, את המשך ההשקעה העירונית בשיפור התשתיות הפיזיות והמרחב הציבורי, ואת שידרוג מוסדות החינוך והתרבות.

בתחום החינוך, תושלם בניית בית הספר העל-יסודי ערבי אגיאאל ביפו, יחלו עבודות התכנון להקמת בית ספר יסודי ובית ספר על יסודי בצפון מערב העיר, ייבנו גני ילדים בצפון מערב העיר ובמתחם רמז- ארלוזורוב, וכן אולמות ספורט בבית הספר "אביב" ובבית הספר הפתוח. יוקצו משאבים- כ - 16 מליון שח' לשיפור ושידרוג מוסדות קהילה, נוער וספורט ברחבי העיר.

- 7 -

פרוייקטים נוספים בתחום החינוך יבוצעו על ידי קרן תל-אביב לפיתוח, וביניהם- הקמה ושיפוץ גני ילדים, המשך הקמת בית הספר לחינוך מיוחד קלישר ובית ונצואלה, ושיפוץ ספריות בבתי הספר. ואני לא יכול שלא לעצור כאן ולומר, אם יש דבר אחד בתחום בתי הספר שאנו מקפידים זה שנים, זה שלילדי החינוך המיוחד יהיו מוסדות 5 כוכבים. למרות שהעלות של הדברים האלה היא מאוד גבוהה, אנו נמשיך ונעשה את זה, ולא נוותר. בהקמת קלישר ובית ונצואלה- אנו משלימים סבב שמביא כמעט את כל בתי הספר לחינוך מיוחד, לרמה שהיא, נקרא לזה, מכובדת כלפי החברה שבה אנו חיים.

בתחום הספורט – תימשכנה עבודות לשידרוג היכל "נוקיה", וכן יושקעו 5 מליון שח' לתחילת שיפוץ איצטדיון בלומפילד.

קריאה מהקהל:

ומה עם אוסישקין?

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא נשקיע באוסישקין- אם זו היתה השאלה.
לשפץ או לא לשפץ את הככר?

קריאה:

איזה ככר?

מר חולדאי - ראש העירייה:

ככר אתרים.
גב' בוכמן, את נמצאת במועצות כל כך הרבה שאת כבר יודעת שהקהל לא משתתף בדיון.
אני מודה לך.

קריאה מהקהל:

אבל זה צורם לי, ולכן הערתי את ההערה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

על הקשיים שלך אנו יודעים ואנו מכבדים, אבל אם תתני לנו להמשיך, ברשותך.
בתחום התרבות נמשיך לפעול לחיזוק מעמדה של העיר כבירת תרבות, ויבוצעו פרוייקטים נרחבים להתחדשות, שיפוץ והרחבת מוסדות ומרכזי התרבות בעיר- לקראת שנת ה- 100 בעיר.
נמשיך להתקדם לקראת בניית האגף החדש למוזיאון תל-אביב לאמנות, אינשללה, ואני מקווה כי המוזיאון ישלים את גיוס התרומות הנדרש- בסך 30 מליון דולר, בנוסף לתקציב העירוני העומד על כ- 15 מליון דולר. עם הזמן אגב הדולר יורד, והמחירים עולים.
כמו כן נתקדם לקראת שיפוץ מתחם התרבות ההסטורי של העיר, הכולל את הבימה, היכל התרבות, ככר התזמורת ובניית החניון התת קרקעי מתחתיה, שהתחילו בעבודותיו.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה שלא מן המניין מס' 55
מתאריך ג' טבת תשס"ז (24/12/06)

- 8 -

עבודות שיפוץ ושידרוג תאטרון הבימה יחלו השנה, לאחר שהושג סיכום, כמעט כמעט, עם הממשלה, לגבי מימון הפרוייקט, אני מקווה שיסגרו את הפערים הקטנים שעוד נשארו. שיפוץ ושידרוג היכל התרבות- שהעירייה משתתפת ב - 25% מעלותו יצא לדרך השנה, במידה ונתגבר על המכשולים וההתנגדויות.

כהשלמה למתחם התרבות, החלה השנה חברת "אחוזות חוף" בבניית החניון התת קרקעי, שיאפשר את החזרת ככר התזמורת ההסטורית לשימוש הציבור.

בשנת 2007 יימשך הקמת האגף החדש בסינמטק, ובנוסף יוקצו 10 מליון שח' לשיפוץ האגף הישן ולהצטיידות האגף החדש.

הקונסבטוריון ברח' שטריקר יוקם מחדש על ידי קרן תל-אביב לפיתוח, בעלות שמסתכמת בכ - 6.5 מליון דולר, מתוכם 50% מתקציב העירייה.

כדי להבהיר, מי שמכיר את הקונסבטוריון בשטריקר, הוא בנוי מאולם מרכזי- שבו יש המופעים, אותו לא משפצים. משפצים את שני הבניינים של הכתות משני הצדדים, שניהם נהרסים לגמרי ובונים אותם מחדש.

גם מתחם ביאליק- שהפך כבר למתחם תרבותי בפני עצמו, יתחדש וימתח את פניו על ידי קידום, תכנון ושיפוץ בניין העירייה הישן, חידוש הככר, וגם הרחובות- רח' ביאליק והחיבורים אליו. כמו כן תימשכנה העבודות במתחם תחנת הרכבת הישנה במנשיה, שיהפכו את האזור הזה ממתחם מוזנח ונסתר מעיין, למתחם בילוי ייחודי בעיר.

השנה נמשיך גם את תנופת הפיתוח ביפו, ומעבר לטיפול בתשתיות, נמשיך לקדם ולבצע את הפרוייקטים החשובים- כגון פיתוח מדרון יפו לפארק חופי, שיפוץ ושיקום נמל יפו, עבודות ברח' יהודה הימית, השקעות בתחום התיירות, והמשך בניית הקמפוס של המיכללה האקדמית. סיום הבניין השני הולך להיות באפריל שנה הבאה, ואז בעצם כל המכללה - על 2,800 הסטודנטים שלה- יעברו ליפו. אנו מאוד מקווים שאת הבניין השלישי נתחיל לבצע כבר עכשיו, כדי לסיים אותו לשנת 2009, את הבניין של הפקולטה למינהל עסקים.

יחד עם זה כבר היום הייתי גם בדרום הקריה, גם במנשיה, גם בקריה האקדמית ביפו וגם במדרון יפו, ובכל אחד מהם, אני מוכרח לומר, קצב ההתקדמות וההתפתחות מרשים.

נושאי איכות הסביבה ימשיכו להיות חלק מרכזי בתכנית הפיתוח. יושקעו תקציבים בפרוייקט טיהור נחל הירקון, תימשכנה העבודות לפיתוח ירקון מזרח, יוקמו גנים ופארקים חדשים, ביניהם פארק ה"אקסטרים" בבריכת גלית, תשופץ שדרת יד לבנים, יסללו שבילי אופניים נוספים, ימשכו עבודת הפיתוח בפארק השימור דרום הקריה, תפונה פוסלת בניין ותטופל תשתית הביוב.

דגש יושם גם על חוף הים ונגישותו לציבור על ידי חיבור טיילות מרדינג לחוף תל-ברוך.

בנוסף, תימשכנה ההשקעות העירוניות רבות ההיקף בשיקום וחידוש הרחובות בעיר, ביניהם הרחובות המרכזיים- כמו אבן גבירול ורח' קפלן- שעוברים בימים אלה מהפך של ממש.

במסגרת ההתייחסות הספציפית שמקבלת כל שכונה בפרוייקט לשיפור תשתיות- תטופלנה השנה השכונות יד אליהו, נווה ברבור, נווה אביבים, רמת אביב, ליבנה, קרית שאול, לב יפו וכרם ישראל. שימו לב, יש פה את השכונה הכי גדולה בעיר- שיש בה כ - 40,000 איש, שזה יד אליהו, ויש שכונה שקוראים לה קרית שאול- שיש בה כ - 33 משפחות, ושתייהן נקראות שכונה. כך

- 9 -

שזה נחמד. אבל אנו מתייחסים לזה בהקשר לנושא התקציב, כך ששימו לב- זה לא תקציבים שווים לכל שכונה, אלא זה מתחלק לפי הצרכים.

העבודות לשיפוץ בניין העירייה יחלו השנה, ובמסגרתן תשופץ המעטפת החיצונית, יוקם מרכז שרות מתקדם וישפוצו קומות משרדים- במהלך השנים הקרובות. בשנה הקרובה יתחילו את העבודות.

לסיום דברי: לאחר שהיה לי הרבה מאוד להגיד, ולאחר שקיצרתי מאוד מאוד מאוד, ברצוני להודות לכל מי שטרחו ועמלו רבות על הכנת הצעת התקציב שלפניכם. קודם כל לחברי המועצה, שהיו השנה שותפים נאמנים, ישבו בהרבה מאוד ישיבות, בהרבה מאוד דיונים, בהרבה מאוד נושאים, הוסיפו את ה-INPUT שלהם, ותרמו רבות לכך שהתקציב מונח כאן. לעובדי אגף התקציבים, לסגנית הגזבר ולמנהלת האגף, לגזבר העירייה ולמנכ"ל העירייה- שניצח ביד אמן על המלאכה. אפרופו- התזמורת הפילהרמונית –70, שניצח ביד אמן על המלאכה. תודה רבה לכם.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

תודה רבה.

אנו עוברים לדוברים על פי רשימת הדוברים.
מר רון לוינטל- חבר המועצה בבקשה.

מר לוינטל:

אחר צהרים נעים לכולכם.

אמר ראש העיר, המדיניות אכן נותנת את פרייה, ובזה הוא צודק.
המדיניות שלו אכן נותנת את פרייה, התקציב אכן מציג את זויות הראיה הכל-כך מעוותת של גביה מאזרחים במקום הענקה לאזרחים. יש פה התייעלות כלכלית מדהימה- כתוצאה מכך שאת מבני הציבור מוכרים, את שרותי הרווחה מפריטים או מוציאים מפיקוח, את הארנונה מעלים ומשפרים את הגבייה, וכמובן- החניה, גובים פי כמה, גם אם אין פתרונות חדשים לחנייה. אז כשאנו רואים שהתקציב מאוזן או צומח, מאיפה צומח התקציב? לא מהתייעלות של עובדים, לא מפטורים, אלא מהוספת תקנים לצורך גבייה.

יש לנו בתכנית לתקציב החדש, מבטיחים לנו תוספת תקציב של 10 או אולי 15 מליון שח' יותר, מאזרחים, מתושבי העיר, אלה שלא מצאו חניה מתחת לבית, עשו כמה סיבובים ובסוף חנו איפה שחנו, וגררו אותם או נתנו להם דו"ח. מהם, מהתושבים האלה של העיר- גדל התקציב. ולא ב - 10 שח', ב - 15 מליון. יצא ומצא אחד המקומונים, שעשה בדיקה מקיפה, קראתי את זה ב"העיר", שלפני 8 שנים הרוויחו בעירייה הזאת, גבו 42 מליון שח' מדוחות, ובשנה האחרונה 180, ובשנה הבאה כבר רשמו 190 ואולי יותר. אבל זה לא צריך להפתיע אותנו, כי מי מאתנו שקרא את דו"ח מבקרת העירייה, אני מחזיק אותו כאן, הדו"ח של השנה האחרונה, אני אצטט לכם את הקטע שגם אז נדהמתי לקרוא, מתוך עמוד 210 לדו"ח. עמוד 210 לדו"ח מבקרת העירייה האחרון- מדבר

- 10 -

על ייעוד ומטרות של אגף הגבייה של הדוחות. והנה סעיף א', החשוב ביותר, הראשון: "העמקת גביית כספי דוחות חנייה", וכך כתוב:

המעבר אל אחריות מינהל הכספים אכן ביטא בפועל אוריינטציה קפדנית ונוקשה יותר לגביית כספי דוחות, תוך הפעלת מדיניות אחידה- הרואה בגביה כיעד ולא כאמצעי לחינוך הציבור. ומסבירים פה בסוגריים- מה זה אמצעי לחינוך הציבור, מה שהיה פעם: מדיניות שאיפשרה סובלנות רבה יותר ביחס להתנהגות האזרחים ומידת וויתור רבה יותר ביחס לדוחות שנרשמו. לא. אקרא לכם שוב: אוריינטציה קפדנית ונוקשה יותר לגביית כספי דוחות, תוך הפעלת מדיניות אחידה- הרואה בגביה יעד ולא אמצעי לחינוך הציבור. וכתוב כאן: המחלקה נמדדת במונחי הכנסות. מאז שנת 2001 עד שנת 2005 נמצא כי היקף הכנסות הגביה בתחום החניה גדל פי 4 בקרוב, והיקף הכנסות הגביה בתחום האכיפה גדל פי 5 בקרוב. האם בתקופה הזאת יצרו עוד כמות מקבילה של חניונים או פתרונות חניה או דברים דומים? התשובה היא לא.

אז זה תחום ראשון שממנו גדל התקציב.

זה קצת מביש לדעתי. יש פה אנשים שהמשיכו בקמפיין הבחירות שלהם- חניה לכל אזרח, אחד מהם הוא סגן ראש העיר שלנו, וזה המצב. סגן ראש העיר הזה יודע למי אני מתכוון: חנייה לכל אזרח- הוא אמר. אז אין חנייה לכל אזרח.

מר גפן:

מי הבטיח? שאני אתבע אותו?

מר לוינטל:

שני סגנים: סגן אחד- גלעדי וסגן אחד ויסנר- נתן רפורטים כאלה של חנייה, יפים, מעוצבים, שהוא יטפל אחרת, וכו' וכו'.

מר גלעדי:

אם היית בוחר בי- הייתי מישם את זה, לא בחרת בי, מה אתה רוצה?

מר לוינטל:

לא בחרתי בך, זה הדבר הנכון היחיד.

זה הפתרון היפה, פשוט- מאיפה גובים עוד כסף? מאזרחים.

תחום שני של הגדלת הכנסות הוא תחום הארנונה. אני קורא שהגדילו תקנים במחלקה של ארנונה, אני מבין שהוסיפו אנשים להוצאה לפועל- לגבייה. קראתי במקומון אחד השבוע כבר תביעה נגד איזה תקיפה, שמישהו בא לגבות חוב כזה והתנהג בצורה אלימה מאוד. כנראה שיש מוטיבציה רבה לגבות. כנראה שעם העלאת הארנונה האחרונה- מתוכנן בתקציב עוד בסביבות 150 מליון שח' רק מארנונה.

צבי בר מוריד באזור התעשייה את הארנונה לעסקים, ועסקים נודדים לשם. גם הרצליה פיתוח, צומחת, יש גם ברעננה וכפר-סבא, כל מיני ויכוחים עם החברה הזאת והחברה היא. וכאן, במקום לתת לעסקים סל סיוע, הרי הם לא משלמים רק את הארנונה, הם משלמים את אגרות

- 11 -

השילוט על כל חתיכת נייר שהם שמים על הקיר או על הדלת, או על האף או על החלון. ופינוי אשפה עולה להם, ויש להם אגרה – אם הכסאות בחוץ עד מקום מסוים, ורפורט- אם זה עבר את המקום המסויים. יש להם אגרה בחורף של החימום של החצי שנה, ואם זה עבר את החצי שנה, ויש להם רשיון עסק זמני, כי אין להם רשיון עסק סופי, כי לוקח זמן, ורשיון עסק זמני מתחדש כל כמה זמן, וגם זה עולה כסף, וחוף מזה יש את הארנונה שהיא עלתה, ואחר כך מתפלאים שהם בורחים מתל-אביב. יש אנשים שאומרים- בואו אני אשכיר לך את המקום שלי, עזוב את השכירות, שכירות חנם אתה משלם רק ארנונה. יש כאלה עסקים, כך זה עובד. אני ביקשתי לבדוק פעם אחת – עלות גבייה מול עלות שפויה. כי יכול להיות שעלויות הגבייה של המרדף אחרי אלה שלא משלמים את הארנונה- כבר יותר גבוהות מאשר היו משאירים את הארנונה במקום שפוי.

איך גובים את הארנונה- כבר גם כן שמענו, אני לא אצטט לכם מתוך הדו"ח הזה את ועדת הפשרות המסכימה, שמגיעות לפשרות מיוחדות, אלה שיודעים להגיע לפשרות מיוחדות, ואת מנהל מכון הליווי שחפשו אותו כמה שנים, ובסוף ויתרו לו על ארנונה, ורק לאחר שויתרו לו- גילו שהוא עובד עירייה בכלל, אפשר היה למצוא אותו באחת הקומות למטה. אני לא ממציא את זה, זה הכל כתוב בדו"ח הביקורת, בדו"ח מבקרת העירייה- כך ב'.

אבל אכן, איך אמר ראש העיר, המדיניות אכן נותנת את פרייה, והמדיניות היא- לקחת יותר ארנונה מעסקים ויותר כסף מאנשים שלא מוצאים חנייה מתחת לבית שלהם. תכף יצטרפו לזה גם המדחנים שאתם הצבעתם עליהם, וכל הדברים האלה יחד יעשו תקציב גדול יותר.

הזווית השלישית שדיברנו עליה קודם היא הפרטת הרווחה. יש עליה קטנה מאוד בכספים שמועברים לרווחה. טיפול בקשישים מר וולוך- מקוצץ. יש לנו 6 גימלאים מר וולוך, הסיעה הכי גדולה פה בבית, והטיפול בקשישים מקוצץ, וזה, אני משוכנע, יעבור בהרמת יד יפה של כל הגימלאים שנוכחים כאן, וכך זה יתנהל, כי כך זה מתנהל פשוט.

הפרטת הרווחה, אמר באחד הראיונות המנכ"ל, זו לא הפרטה כי מעבירים את זה לגופים שהן לא למטרות רווח. זה קצת משעשע. הפרטה- הכוונה שאנו מתפטרים מאחריות, אנו מעבירים אותה לגופים שאנו לא יודעים איך הם מנוהלים, ומה האינטרסים האמיתיים שלהם, ומי יושב בדירקטוריונים שלהם, ומה הסיפור שלהם, ומה הם דוחפים לאנשים- תוך כדי שהם דוחפים או לא דוחפים, ומה הסיפור, ולאן זה יוביל ולאן זה ילך. זו עבודת הרווחה, ועמדה על כך המבקרת בדו"ח הקודם- שגם בו דנו כאן לפני שנתיים, על כך שלא ברור שאם העלויות של העברת הפרטה החוצה לכל ה-N.G.O.S האלה, לכל העמותות, מצדיקה כלכלית, כולל המעקב אחריהם והבדיקה אחריהם, וכל העניינים האלה, אבל זה לא משנה, זה יוצא החוצה.

אבל מה יש לנו כן? יש לנו כרגיל, וזה מה שרואים התושבים, פיתוח מואץ. במקום חינוך, במקום רוחה, פיתוח מואץ ברחובות. פיתוח הוא באופן עקרוני דבר טוב, גם אם יש תחושה לפעמים שהפיתוח בעידן חולדאי- נועד לרגל חגיגות ה- 100, למחוק, פשוט למחוק את דיזינגוף ואת רוקח ואת רבינוביץ, את בלוך שהיה כבר- מחקנו, את נמיר, ואת להט, ואת מילוא כמובן. פשוט למחוק. אנו משפצים,

קריאה:

בלוך.

מר לוינטל:

בלוך אמרתי, היה באמצע שנתיים ורבע.
ככר ביאליק, השיפוץ- כמעט הורידו תוך כדי השיפוץ את הפסיפס של גוטמן. הבימה- השיפוץ הוא לשפץ את הצורה של הבימה. מוזיאון תל-אביב כמעט הופרט, ונהיה מוזיאון על שם סמי וסוסו.

מר ויסנר:

אם הוא יגיש תביעה, אתה בבעיה.

מר לוינטל:

היכל התרבות עובר הליך ארוך של הפרטה איטית, בסוף לא נכיר אותו אולי. בריכת גורדון, אוסישקין, פארק הירקון- שרצו לבנות בו. רק לפני שנה פה רצו לבנות בו, להוסיף עוד כמה אחוזי בנייה. בית התנ"ך – שזה שם אחר לבית דיזנגוף, שהוא הבית הכי מוזנח, ומכל הבתים שאדוני משפץ לכבוד 100 שנה- לא ראיתי.

מר לייבה:

הוא לא שייך לנו.

מר לוינטל:

אגב, אני חייב לציין שבעקבות ההערות שלי בישיבות הקודמות שמו שם כבר דגל, שזה יפה. אבל, בית התנ"ך- שהוא בית דיזנגוף, שהוא הבית שבו הוכרזה מגילת העצמאות, שבו גר דיזנגוף, שבו היה המוזיאון הראשון של העיר, אני לא ראיתי כאן שהוא מושקע מי יודע מה, וצורה לו. פשוט צורה לו!

ולכן, כמו שאמר ראש העיר ובזה נסכם: המדיניות נותנת את פרייה. יש עוד כספי ארנונה ועוד כספי דוחות של תושבים- שהם אתם ואני ואחרים, שמממנים עוד פרויקטים, למחיקת דיזנגוף ולהנצחת רון חולדאי, ואתם הולכים היום להצביע על זה, כי אתם תצביעו על כל דבר שיביאו לכם אותו.

תודה.

גב' הרץ:

צהרים טובים חברי המועצה, ראש העירייה, היו"ר.

כן, טובת העיר ותושביה עומדת בראש מעייני האחראים לנושא התקציב. אחריות ציבורית פה אמרו, וכו'. רק ביום ה- 14.12.2006 התקבלה עתירה נגד עיריית תל-אביב בנושא הארנונה. ומה היה על הפרק? אנרגי- מועדון כושר ובריאות, הגישו עתירה כנגד עיריית תל-אביב, על כך שבמשך

- 13 -

שנים גובים פה ארנונה שלא כדין. אם אתם זוכרים, כל שנה- כאשר מדברים- גם על הארנונה וגם בנושא התקציב אנו מעלים את העניין הזה, אני לפחות מעלה- שעיריית תל-אביב גובה שלא כדין ארנונה מתושבי העיר. אז כשלוקחים, אני חייבת להגיד שזו עמדותי האישית כמובן, כשלוקחים מאנשים שיש להם- אפשר לחיות עם זה. אבל פה לוקחים מאנשים בעיר תל-אביב- שמאבדים את הדירות שלהם. הם מאבדים את הרכוש. אדוני ראש העיר, ממש כדאי שתשאר ותשמע, כי הדרך שבה אתם עושקים את התושבים בעיר תל-אביב היא מזעזעת!

והנה, בעתירה האחרונה, וזה גם נוגע לנושא שאני חוזרת ומעלה לפחות בשנה האחרונה, שאנו כעירייה פה פועלים בלי ייעוץ משפטי הולם, לפחות לא למוסד שמדובר בו בכ - 4 מיליארד שח' תקציב, זה נכון מה שאני אומרת עכשיו?

קריאה:

3.5 מיליארד.

גב' הרץ:

3.5 ועוד 600 מליון, זה כ - 4 מיליארד שח'. לא יתכן שמוסד כזה יפעל בלי ייעוץ משפטי, או עם ייעוץ משפטי שהוא לא הולם.

ובכן, העתירה הזאת, למי שמעניין אותו אני גם אתן את המספר : זה עתירה מינהלית 002807/05, אני פשוט רוצה שזה יהיה בפרוטוקול. החברה הגישה עתירה, כמו שאמרתי, בעניין גביה שלא כדין, גבייה יתרה של ארנונה. אני רק רוצה להקריא לכם בעניין הזה, בפרק של השלכות העתירה, כפי שזה הובא על ידה. כתוב כך, ואני מצטטת : "באת כוח העירייה טוענת כי לקבלת העתירה משמעות כספית אדירה, שכן אין מדובר בעותרת בלבד, אלא בכל הנישומים של השנים 2001 ואילך, עד עצם היום הזה. שהרי לתעריף שניקבע בשנת 2001, וכאן בסוגרים הערה שלי, שנעשה שלא כדין, המבוסס על האישור החרגי, יש השלכה על שיעור התעריף בשנים שלאחר מכן. הפועל היוצא מכך הוא שתהיה לכאורה, עילה לכל נישום, לתבוע החזרי היטל ארנונה לאורך השנים".

אני מזכירה לכם, זה בעצם תקציר של השלכות העתירה כפי שהובא על ידי באת-כוח העירייה, זה מה שאמרה עורכת-הדין לבית משפט. כיוון שתקציבי אותם שנים כבר בוצעו, אין למעשה לעירייה יכולת להשיב סכומי עתק שכאלה לנישומים מבלי ליפול לגרעון שאין לו כמעט שיעור ואין לו כמעט מידה.

בעיני, אני לא רוצה להגיד שערוריה- כי זה באמת נדוש, אבל לוקחים פה כסף מאנשים שאין להם, ומוציאים לפועל פרויקטים שלעירייה - אין סמכות, אסור לה בעצם לבצע אותם, חלקם ברמה של קומבינות, תכף אנו ניגע בנושא של המוזיאון שרון נגע בו, והדברים ממשיכים כאילו לא קרה כלום. אני לא מבינה,

מר לייבה:

את באמת לא מבינה.

גב' הרץ:

לא, אל תענה לי עכשיו.

אני לא מבינה איך עולה היום ראש-העירייה פה, אחרי ספר שהועבר לנו לפני 10 ימים וכתבו אותו לפני 30 יום, מבלי לומר אפילו בהערה, בהערה קטנה, תשמעו: היתה עתירה כזו וכזו, לדעתנו זה לא צריך להיות כך, אבל דעו לכם שיש סכנה! שעיריית תל-אביב עומדת בפני פשיטת רגל. כלום. אף לא מילה!

אני בנושא הזה רואה דברים עוד יותר חמורים, כי לדעתי, ואני אביא לכם את זה בישיבה הבאה, בעצם ב- 2001 רימו את חברי המועצה, פשוט כך, כלומר- אמרו להם דברים לא נכונים, וכאשר אני קוראת מה שכתוב היום פה בעתירה, אני לא יכולה לראות- אפילו לא קצה קצהו של תום לב, וזה עוד יותר גרוע לטעמי מהמצב האובייקטיבי – שהוא גרוע ביותר. אז זה לנושא של ארנונה.

דיבר פה רון על המקורות שאותם אנו מביאים, אז זה לנושא הזה.

דובר פה על חנייה. אני לא רוצה להוסיף על מה שכבר נאמר פה- שזו באמת שערורייה. התחלנו

מ- 40 מליון לפני שנכנסה הקדנציה הראשונה שבה כיהן רון חולדאי כראש עיר, והיום אנו מגיעים ל- 180-190, גם זה נאמר כבר בישיבות קודמות. אבל, לא רק שמגבירים ומחפשים את התושבים, את עברייני החנייה, וקונסים אותם וגובים, אלא יש דבר נוסף, וזה אני קיבלתי מ-

Y- NET ב- 27.11.2006, וכך מסופר, ואני רוצה גם, לאט לאט, כדי שזה ישב בפרוטוקול. אמנם

התואר הוא מדינת חלם, אבל אתם מכירים את דעתי, אני לא חושבת שחלם זה מה שמוביל פה

את העירייה הזאת, אלא חוסר הגינות כלפי תושבים. תושב תל-אביב נדהם לגלות- כי למרות

שהחנה את מכוניתו כחוק- חטף דו"ח. זה קרה כשעיריית תל-אביב החליטה להחליף סימון אזור

חנייה בו הוא חנה. הוא מחנה את מכוניתו באופן קבוע בכחול-לבן, ומה הוא רואה: עוד זה מחנה

בכחול-לבן- מגיע עובד עירייה וצובע אדום-לבן את המקום, ומגיע אחריו פקח ורושם לו דו"ח. אם

לא ברור, אני אחזור: אדם מחנה בכחול-לבן,

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

זה יעילות.

גב' הרץ:

יעילות. אומר יעילות- סגן ראש העירייה.

עומד אדם

מר ויסנר:

לפעמים זה הפוך, אנשים צובעים מקום שהוא אדום לבן, לכחול לבן.

גב' הרץ:

כן, אבל זה לא עיריית תל-אביב, זה לא הרשות.

מר לייבה:

אבל מה זה קשור לתקציב?

גב' הרץ:

שאתם גובים כספים שלא כחוק, אתם גונבים את התושבים! זה קשור לתקציב.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אדוני המנכ"ל, מזכיר העיר, אני מבקש לא להפריע.

מר גפן:

המקרה הזה לא מלמד על הכלל אני חושב שזה פקח אידיוט.

גב' הרץ:

למה הפקח אידיוט? למה עוד פעם הש.ג.? למה הש.ג.? אבל מעניין מר גפן, אני פה מקריאה לך עתירה בנושא ארנונה,

מר גפן:

על הארנונה לא דיברתי אתך, דיברתי על הסיפור עם הפקח. הפקח אידיוט.

קריאה:

לא אידיוט, אומרים לא חכם.

מר גפן:

צריך להעיף אותו מהעבודה! איזה מן דבר הוא זה!! הוא רואה שצובעים ונותן רפורט?

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבר כולם אידיוטים. אתה בדקת?

מר גפן:

לא בדקתי, דיברתי על המקרה שתארה גילה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

חברים, אנו על זכות הדיבור נשמור מכל משמר.

גב' הרץ:

עיריית תל-אביב בתגובתה מר גפן, לא אמרה אידיוט, אמרה- במקום חל בלבול, קורה. כשבא תושב ואומר- גביתם ממני כסף שלא כדון, כי חל בלבול, אחרתי כי חל בלבול- מה התגובה אליו? אין! זה מה שיש.
לכן, אני במקומך לא הייתי מגיבה כפי שמגיבה, אבל, זכותך.
עכשיו, אני רוצה לנושא של התקציב הבלתי רגיל – מוזיאון תל-אביב לאמנות. אתם אולי שכחתם, אבל גם שם הוגשה עתירה ו - 12 שעות אחרי שהוגשה העתירה, העירייה נסוגה מההסכם שלה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

העירייה לא נסוגה מההסכם.

גב' הרץ:

העירייה נסוגה מההסכם.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא. העירייה לא נסוגה מההסכם.

גב' הרץ:

אני לא יודעת, זה מה שהגיע לעו"ד שלי.

מר גפן:

התורם נסוג.

גב' הרץ:

גם התורם נסוג, בוודאי, אבל העירייה נסוגה מההסכם.

מר חולדאי - ראש העירייה:

העירייה לא נסוגה מההסכם.

מר לייבה:

נהפוך הוא.

קריאה:

הוא ביטל.

גב' הרץ:

מה זה -הוא ביטל? בחוזה מר וירשובסקי,

מר וירשובסקי:

את לא תזכירי לי את החוזה, כמה שהוא רע- אני יודע.

גב' הרץ:

אבל אני אגיד לך מה היה שם, ולמה בוטל כל העסק.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מה זה משנה העובדות?

גב' הרץ:

מה משנה העובדות. אני מבקשת לכתוב – רון חולדאי אומר- מה משנה העובדות. העובדות באמת לא משנות כנראה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

לא. הוא מתכוון כנראה- מה משנות העובדות לך.

גב' הרץ:

אה? לי זה לא משנה?

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

כך אני הבנתי.

גב' הרץ:

תפסיקו לפרשן כל הזמן, כי אחר כך מגיעים לדברים האלה.
כתוב פה- תורמים שונים – 30 מליון דולר. אפשר לדעת מי התורמים? למה לא כתוב- על תרומה של 30 מליון דולר- מי זה התורמים השונים?

מר חולדאי - ראש העירייה:

כי נאמר שלכשיושגו התרומות – יבצעו את הפרוייקט, לכן לא כתוב מי התורמים.

גב' הרץ:

אבל אנחנו כבר השנה מדברים על 60 מליון שח',

מר חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו משריינים תקציב בהנחה,

גב' הרץ:

ואיפה הוא יושב?

מר חולדאי - ראש העירייה:

התקציב יושב בקופת העירייה עד אותו רגע שמוציאים אותו. מוציאים אותו- כאשר מאשרים את הפרוייקט. מאשרים את הפרוייקט כאשר יהיו התרומות.

גב' הרץ:

כלומר, זה לא יושב,

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבר הגיע הזמן- אחרי 8 שנים בעיריית תל-אביב, 8 שנים חברת מועצה! שתלמדי רק את העובדות הבסיסיות לגבי נהלי העבודה של העירייה, ולא מעל במת העירייה תתקעי תאוריות.

מר לוינטל:

אולי תשב אתה ותסביר לה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני? זה תפקידי?

גב' הרץ:

ולמה אני שואלת? כי באמת אחרי 8 שנים היה כדאי שאני אדע את נהלי העירייה. כי בחוזה- ממנו למדתי, שהולכים להקים חשבון בנק, שעליו יהיה נאמן- ששמו עו"ד אחז בן ארי,

קריאה:

זה חוצפה,

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני מבקש לא להפריע לך.

אדוני ראש העירייה, תהיה לך הזדמנות להשיב.

מר חולדאי - ראש העירייה:

היא מקשקשת!

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אבל תהיה לך הזדמנות להשיב, אדוני ראש העירייה. אני מבקש לא להפריע.
כן גב' הרץ.

גב' הרץ:

יושבים פה אנשים, אני רוצה להסביר להם למה אני מתקשה בלמוד. כי קודם הסבירו לי שהולכים להקים קופה של 45 מליון דולר, שהנאמן שלה יהיה עו"ד אחז בן-ארי, מבלי שכתוב בחוזה- היועץ המשפטי של עיריית תל-אביב, תמורת שכר-טרוחה צנוע. ואני חשבתי שזה לא תקין, וכנראה שגם אתם חשבתם, במהירות שברחתם מבית משפט חשבתם שזה לא תקין. אז אני עכשיו שואלת בצניעות, משפילה את עצמי בפני הציבור הנכבד זה, ומבקשת שיסבירו לי דברים אלמנטריים.

עו"ד בן ארי:

אני רוצה להזכיר לך שאת לא נהנית מחסינות פרלמנטרית.

גב' הרץ:

אז הזכרת לי, ואני מודה לך.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אחז, אני מבקש, אני אתן לך הזדמנות להגיב.

עו"ד בן ארי:

אני רוצה להזכיר לך שאת לא נהנית מחסינות פרלמנטרית, ואם את תשמיצי אותי- את תשלמי בשביל זה.

מר גפן:

לא שומעים מה שאתה אומר.

מר וירשובסקי:

מה הוא אמר?

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אחז, אני אתן לך הזדמנות להגיב.
היועץ המשפטי ביקש הזדמנות להגיב ותינתן לו ההזדמנות הזאת, הוא מתבקש לא להפריע.

גב' הרץ:

למה? לא אמרו- שכר טרחה צנוע?

מר לייבה:

לא לו. אם זה יהיה מישהו אחר. הוא עובד כעובד עירייה, איך שכר טרחה צנוע?

גב' הרץ:

זה בדיוק מה שאני שאלתי. אבל זה בדיוק מה שאני שאלתי.

מר לייבה:

זה בדיוק מה שלא סוכם שם.

גב' הרץ:

אתה אל תצק עלי. בפעם האחרונה שצעקת אלי, בנושא של ועדת פשרות,

מר חולדאי - ראש העירייה:

כאשר אומרים שקרים מעל הבמה, כדאי שיבואו ויגידו את מה שהוא אומר.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

הגב' הרץ, יש לך עוד שתי דקות.

גב' הרץ:

אני יכולה לקצר, אין בעיה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תנו לה לדבר, היא ממילא תמיד דיברה מה שהיא רצתה. מה זה קשור לעובדות?!

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני מבקש לא להפריע.

גב' הרץ:

אם יש פה מילה אחת שהיא לא ברמה של עובדה- אני אעמוד פה על הבמה ואתנצל.

מר וולנד:

זה לא ציבורי לעמוד על במה ולתקוף מישהו שלא יכול להגיב.

גב' הרץ:

למה? אני מדברת אתכם,

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

סגן ראש העיר מר וולוך, אם לא שמת לב, אני אמרתי שאני אתן ליועץ המשפטי להגיב. זו זכותו, ואני אתן לו להגיב.

מר חולדאי - ראש העירייה:

חבריה, אתם נותנים חשיבות גדולה מידי.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

סיימת?

גב' הרץ:

כן.

אני כמובן מבקשת שלא יאשרו את התקציב הזה.

עו"ד בן ארי:

על העניין האישי אני לא אגיב.

לגבי העתירה, אני מבקש שחברי המועצה ידעו שהעירייה סבורה שהיא פעלה כדין, גם במהלך המשפט הוצגו הודעות של משרד האוצר ושל משרד הפנים- אשר מדגישים זאת, שמה שהעירייה עושה הוא כדין, הוא בהתאם לאישורים שהיא קיבלה. אף על פי כן השופט כתב את מה שהוא כתב, לפי דעתנו הוא טעה טעות מאוד קשה, והכניס קצת זעזוע בתוך המערכת. אנו עומדים לערער לבית המשפט העליון, ויש להניח שנקבל את התייצבות היועץ המשפטי לממשלה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני מבקש שתגיב במשפט אחד- גם לגבי הנושא האישי. היות שזה נאמר פה, אני חושב שזה חייב תגובה.

עו"ד בן ארי:

זו לא פעם ראשונה שהטענה הזאת חוזרת. אני הפצתי לכם, עוד לפני מספר חודשים- מכתב אישי בנושא הזה, בפרשה של התרומה למוזיאון תל-אביב.

התורם ביקש שיהיה נאמן, שהכסף שיועבר – יוחזק בנאמנות, ויהיו שני נאמנים- אחד מטעמו ואחד מטעם העירייה. אני בכלל לא רציתי להיות נאמן, זו היתה דרישה של התורם- שיהיה נאמן ושזה יהיה אני. כיוון שאני לא לעולם בתוך העירייה, השארנו פתח שנאמן- שכמובן לא יהיה עובד עירייה, יוכל לקבל כמקובל- שכר טרחה צנוע, בנסיבות העניין, עבור הנאמנות. הדבר הזה מקובל.

לא עלה בדעתי ולא עלה בדעתו של מישהו, שאני אקבל איזושהי תמורה עבור דבר שאני עושה במסגרת תפקידי. זה ברור. אין לזה שום קשר לביטול של ההסכם.

מר חולדאי - ראש העירייה:

והיא יודעת את זה.

עו"ד בן ארי:

היא יודעת את זה, אבל היא משמיצה והיא חושבת שיש לה חסינות.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

היועץ המשפטי, הנקודה הזאת הובהרה.

גב' הרץ:

יש מילה אחת שאמרתי פה- שלא הופיעה?

עו"ד בן ארי:

אנו הודענו על כך לבית המשפט.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

היועץ המשפטי, הנקודה הובהרה.

אנו עוברים להמשך סדר היום.

גב' יעל דיין- סגנית ראש העירייה.

גב' דיין:

אני רוצה לפתוח, לא תלוי תקציב, בברכות לקהילה הנוצרית בתל-אביב יפו- שחוגגת היום, הלילה ומחר, לא האורתודוקסים, הם במהלך ינואר, את חג המולד, את כריסמס,

מר לוברט:

מה היא אומרת?

גב' דיין:

אני אומרת- MARRY-CHRISTMAS הרב לוברט, MARRY-CHRISTMAS.

מר לוברט:

אני לא יודע מה זה.

גב' דיין:

לכן אמרתי את זה בעברית.

מר לוברט:

זה משהו של יהודים?

גב' דיין:

לא,

מר לוברט:

אז מה את רוצה מאתנו?

גב' דיין:

למה? למה? ממש לא מתאים לך.

מר חולדאי - ראש העירייה:

כבוד הרב לוברט, 2,000 שנה יהודים שהיו בגולה- היו נוהגים לכלות את פניו של הפריץ ולברך אותו ב- MARRY-CHRISTMAS. מן הראוי שאנחנו- בני העם היהודי, נכבד חגים ומנהגים של דתות אחרות,

מר לוברט:

אין שום ספק.

מר חולדאי - ראש העירייה:

ולכן, תסלח לי שאני אומר לך, זה לא היה מכובד עכשיו. אנחנו מברכים את הקהילה הנוצרית. לא מכל דבר צריך לעשות בדיחה.

גב' דיין:

אני רוצה להודות בעניין התקציב- קודם כל לעושים במלאכה, ואני כאן אחלק את זה לשני חלקים: אני רוצה להעיר כמה הערות לתקציב כולו וכמה הערות לגבי תקציב הרווחה. בתחום הכללי כמובן, ראש העיר ציין את זה לשמחתי, אנו השנה, אני שמתני לב לא רק על עצמי, אבל חברי מועצה רבים, היתה מה שנקרא- שותפות חברי מועצה בהתנהלות שקדמה לתקציב, בכל הישיבות שנגעו לתחומים שהם לאו-דווקא תחומים שעוסקים בהם חברי המועצה ביום-יום, והיה מספר רב של שעות שהוקדש לדיונים, גם בחינוך וברווחה וגם בנושאים אחרים, ולא רק ישיבה בישיבות, אלא באמת שאלות, תשובות, דיונים, הארה על נקודות מסויימות. ואני חושבת שהמתכונת הזאת, וזה לא משנה אם זה קואליציה או אופוזיציה, או מאיזו סיעה, המתכונת

הזאת של שותפות- לפחות פעם בשנה, לפרטי פרטים של התקציב, היא שותפות בנושאים עצמם, זה לא עניין רק של מישהו שמתעניין בשקלים או במליוני שקלים. השנה, אני חשתי כך, שיש גם יותר הענות מאנשי המקצוע- לתת לנו תשובות ולהכנס אתנו, לא אגיד למו"מ, אבל לדיונים ביחס לשאלות שיש עליהן סימן שאלה.

התקציב במהותו, זה עניין של השקפת עולם, אני רואה בו כלי. התקציב הוא לא מטרה. להגיע לתקציב מאוזן- זו אינה מטרה. להגיע לתקציב מאוזן- זה כלי כדי ליישם מדיניות מסויימת, וכדי ליצור בתוך אותה מדיניות- סדרי עדיפויות. תקציב- יש לו גם אילוצים, אני לא יכולה להחליט על תקציב אין סופי, אבל אני חייבת להסתכל עליו- לא במושגים של השקלים ומליוני השקלים, אלא במושגים ההומניים והתשתיתיים- של מה נותן לי תקציב, מה התוצאה של תקציב. לא סכום X, אלא- מה ה-X הזה מסמל – גם במובן של תשתיות, גם פרויקטים, וגם כמובן במובן האנושי. תקציב, יש לו גם היבטים בלתי צפויים. זה לא הוזכר כאן, למרות שהשנה אנו עברנו אילוץ חיצוני - שעמדנו בו- גם מבחינה תקציבית, וזו המלחמה. זו היתה שנה עם מלחמה, זו לא שנה ככל השנים. זו יכולה להיות שנה עם אסון טבע חס וחלילה, יכולה להיות שנה עם מלחמה שנוגעת לנו, בעירנו, וזו היתה שנה של מלחמה- שלא נגעה ישירות בעירנו, אבל עירנו- תל-אביב יפו- הפכה להיות מדינת ישראל במתן התשובות למלחמה. ועל זה גם כן תודה גדולה, כי בסופו של דבר זה מראה על גמישות מסויימת. יכולתי לבוא ולהגיד בחודשים של המלחמה, אני מצטערת, אין לי תקציב לזה. אני גם כך מול קיצוצים ויש לי תקציב נתון. ולא רק שהעירייה לא אמרה את זה, אלא העירייה פתחה כיס, ולב, ומעון, ותמיכה, גם בעיר עצמה, וגם שלחה את הזרוע שלה, כולל הזרוע התקציבית, למקומות שהיו חלשים במיוחד, שהמדינה נעדרה מהם ועיריית תל-אביב יפו נתנה להם סיוע. אז השנה לא היתה שנה רגילה, ולמרות שהיא לא היתה שנה רגילה- אנו עומדים בפני מצב מאוזן. ואני רוצה להזכיר שמאוזן זה לא חד צדדי, יש לזה צד שהוא קצת לא חיובי, ולא נעים להזכיר אותו. מה זה מאוזן? מאוזן זה – שאנחנו עיר נטולת מענק, אבל יש ניצול די ציני- שהייתי רוצה להאבק בו, של המדינה, לגבי מקום שהוא נחשב מקום בסדר. עיר מאוזנת, עיר שלא צריכה מענק, אתם עשירים, למה אתם צריכים לדרוש. זה דבר שהוא דבר והיפוכו. העניין של התייחסות המדינה אלינו כעיר שלא זקוקה לתוספות, וכעיר שיכולה להוסיף בעצמה ולהסתדר- יש בזה קו גבול, ולקו הגבול הזה יש סיכון מסוים. כלומר, אני יכולה להוסיף על ה- 25% שאני חייבת בהם ברווחה וחינוך, אני יכולה להוסיף עוד קצת, עוד 5%, עוד 10%, ואיך שהוא לא להוריד את רמת השרותים. אבל אם מדינה מנצלת את זה ואומרת- בעצם אתם מסתדרים. גם אם אני אתן לכם 50% אתם תסתדרו, כי אתם עיר חזקה וטובה, יש נקודה שהיא קו גבול- שצריך להשיג עליו, משום שיימצא מי שייפגע.

אותו דבר ביחס לנושא שאנו עומדים עכשיו מולו, וזה עניין שיקום השכונות. מאוד קל לבוא ולהגיד: אנחנו מורידים מתל-אביב שיקום שכונות, כי אתם עיר חזקה ועיר מאוזנת, ואתם לא צריכים תוספת תקציב. אנחנו עיר חזקה, משום שאת המקומות החלשים שנמצאים בתוכנו- קיבלו תמיכה מעל ומעבר, משום שיש לנו העדפה מתקנת. אז מה החכמה? תקחו משהו שהוא בתהליך של שיקום והתקדמות, ועכשיו תגידו: פוס, אנחנו נותנים את זה למישהו שלא הצליח- למרות המאמץ לשיקום, לא הצליח לנצל את זה. עכשיו נכפיל את התקציב לשכונות שהיו דפוקות

ונשאר דפוקות- למרות שיקום שכונות, ועכשיו נוסף להם- אולי זה יסתדר, זאת במקום לתת לנו להמשיך בתהליך- שהוא מוצלח. הוא מוצלח- בגלל המהלך הזה שהוא ארוך טווח, ואם יפסיקו אותו עכשיו- אני לא הייתי רוצה להיות בפני הבחירה של משפט שלמה כזה, ולבוא ולהגיד: המדינה לא נותנת אז גם אני לא אתן. אבל יש גבול, ואני מתריעה על זה, יש גבול לאפשרות לשמור על אחוז יותר גבוה מאשר על פי חוק ועל פי נוהג- אנו חייבים בו.

אני רוצה לומר שהעיר הזאת מלאה, וזה גם לקראת שנת ה- 100, וגם אנו עומדים עוד שנתיים בסוף קדנציה, אנו מאוד מתלהבים מכל הנושא של פרויקטים וחזון, ואיך העיר הזאת תיראה, וראש העירייה רואה בזה, ובצדק, רואה בזה גם מכשירים להעלאת רמת חיים ואיכות חיים, וגם נושא של רווחה. כי כפי שמר חולדאי אמר לנו פעם- כאשר אני מתקן מדרכה שלא יפלו עליה, אני תורם בזה לרווחה. אבל בואו נעשה כאן בכל זאת איזושהי הבדלה. מדרכה תורמת לרווחה, אבל אי אפשר לקחת את זה מהרווחה ולהגיד- לא ניתן לכם משהו, ובמקום זה אני אבנה לכם מדרכה. וזה הקו העדין שאנו הולכים עליו כל הזמן, של מצד אחד- חזון ופרוייקטים. אני הייתי מאוד רוצה, ואני אומרת את זה לכולנו, ששנת 2007, וודאי שנת ה- 100, שהחזון הגדול שלנו, הפרוייקט העיקרי שלנו- יהיה האיכות האנושית, הרווחה החברתית, רמת החינוך, העדר אלימות, כלומר, בואו נעביר את החזון שלנו. כאשר כל הפרוייקטים ייושמו, ויהיו לנו היכלי תרבות, ויהיו לנו מוסדות נהדרים, והשדרות, ושבילי האופניים, ושפך הירקון, וצפון מערב העיר, וכל הדברים האלה יפרחו וייבנו, בואו נסתכל בצורה ממוקדת על האנשים שנמצאים בתוך העיר הזו, וניתן להם גם כן שידרוג ענק. וזה אפשרי- עם אותם תקציבים. והייתי רוצה שהחזון של העיר תל-אביב יפו יהיה מורכב בשנים הקרובות מתוספות, לא מקיצוצים, מתוספות ברווחה, מתוספות בחינוך, מתוספות בעידוד הון אנושי, משום שיש, וזו מילה על הרווחה עצמה: יש לנו כאן שני חתכים. יש החתך הרחב, יש אוכלוסיה הולכת וגדלה של נזקקים, כמו שיש אוכלוסיה גדלה והולכת של קשישים, וכגיודול האוכלוסיה- כן האחוז של נכים, ושל מפגרים, ושל ילדים בסיכון וכן הלאה. אבל באותו זמן- יש גם אוכלוסיה שאפשר לעזור לה. לא כל נזקק אפשר להוציא לדרך חדשה, גם בגלל גיל, גם בגלל פגעים שהם מן הטבע. אבל בואו נחלק את זה: מי שצריך אחזקה- ברמה שלו של נזקקות, ניתן לו את המכסימום, אבל מי שאפשר להוציא אותו בכלל ממעגל הנזקקים, ולתת לו את הכלים, ואנו עושים הרבה ביחס לזה, בין אם זה שיקום נרקומנים, או סטרייב, או יצירת מקומות עבודה. כלומר, המאמץ העיקרי, בעיקר לגבי נוער, זה לתת להם את הכלים בהעדפה מתקנת עצומה, גם לגבי יפו וגם לגבי השכונות, לתת להם את הכלים לצעוד במסגרת של שיויון הזדמנויות מהגיל הרך וקדימה, ואז מספר הנזקקים שנצטרך לטפל בהם נקודתית, כמובן יהיה קטן יותר.

אני רוצה גם להגיד תודה לזאב, לחנן, לצימר, לכל האנשים ברווחה, שהם יחד עמדו בכל התהפוכות והדרישות של התקציב. יש אלינו פניות מתושבים, אני מניחה שכולם קיבלו את זה, לגבי תקציב הרווחה, ויש כאן מאות חתימות. הם מסתמכים על חמרים שהיו זמינים לציבור ודיברו על הקיצוץ הראשון שדובר עליו. אני רוצה לומר שאותם אנשים יכולים לקרוא את אותם עתונים, ולראות ביום שישי האחרון נתונים אחרים. זה לא בדיוק תאוותינו כולה בידינו, אבל אני

מבקשת ש - 2007 תהיה באמת סימן דרך של מעבר מקיצוצים ומאבק על מזעור קיצוצים- לשנה של תוספות.
תודה.

מר ויסנר:

כבוד ראש העירייה, יו"ר המועצה, חברי מועצה נכבדים:
התלבטתי קשות איך לפתוח, ורציתי לפתוח במלה- חטאנו. והחטא הוא חטא קדמון, שגם אני שותף לו 8 שנים, למרות שאני מתריע ואומר.

גב' הרץ:

מה? על האנטנות אתה מדבר?

מר ויסנר:

לחטא אני קורא- לצרכיו של האדם שהולך יום ליום לשרותים, מטיל את צרכיו, מוריד אותם בנייאגרה, וזה מגיע למכון שקוראים לו – מכון השפד"ן. וכל יום ממשיכים לזרום 150 טון בוצה לים שלנו, בשבוע – 1,050 טון, בחודש 4,500 טון, בשנה – 54,750 טון, ויכול להיות שזה התרבה בשנים האחרונות, אני לא יכול לתת לכם את זה במדויק, אבל אני יכול להגיד לכם שב - 8 שנים אנחנו מדברים בסביבות ½ מליון טון שמשפכים לים. ועם כל הרצון של עיריית תל-אביב, ואני לא חושב שהשפד"ן זה לא חלק מאתנו, זה חלק מאתנו,, אנו שותפים שם ב - 50%. ודובר בהתחלה על משרפה, ועברנו אחרי זה לבוצה, והמשרד לאיכות הסביבה- שנותן את ההיתרים, או שיש חברה, וזה דבר מוזר במדינת ישראל- שיש וועדה שנותנת היתרים להזרמת בוצה לים. וכאשר פנו ליו"ר השפד"ן- הוא אמר שהוא צריך לבדוק במשך חצי שנה את הפתרון- האם הבוצה כן או לא. אז אני אומר לכם: כואב לי, ואני כבר לא יודע איך לקרוא לכאב הזה. רבותי, תל-אביב זה ים. בלי ים- תסגרו את העיר הזאת. תל-אביב לא שווה כלום. חוף הים זה הנכס היחיד שיש לנו.

גב' הרץ:

אל תגיד את זה. מה עם הירקון?

מר ויסנר:

אנו כתושבי העיר יכולים ללכת ולהרגע שם מהשאון ההומה של העיר הזאת, והים זה המשאב היחיד שיש לנו.
תל-אביב הים זה הנכס שלנו, וכל זמן שממשיכים להזרים, למרות שנשמע שמזרימים בראשון- לציון וזה רחוק מאתנו, הבוצה הזאת יושבת אצלנו בצלחת הדגים, או בשרימפסים שאנו מלקקים מידי יום בכל מיני מקומות.
ואז הוא יצעק- שרימפסים?! לא, זה היה רק לכבוד הכריסמס.

מר לוברט:

אנו באמת בוכים על זה.

מר ויסנר:

הכאב הוא כאב גדול, ולא מזמן הייתי צריך להילחם מול חברת "אתרים", שגם היא חברה עירונית, במרינה בתל-אביב, והמרינה בתל-אביב זה גם חברה שהיא קשורה אלינו, וגם שם יש חטאים שמישהו חייב לטפל בהם בצורה מאוד גדולה. אבל, כשאנו מדברים על מאבק, אני מצפה שבשנת 2007 נתכנס כולנו יחד כאן, נעשה ישיבת מועצה, ונחשוב כולנו ביחד, אחרי שהצלחנו לסגור במשותף, ואני אומר- במשותף, ביחד עם כולם, ולהעביר את תחנת הכח "רדינג" לגז, נחשוב איך אנחנו מצליחים לעצור את תנועת האוטובוסים ברחבי העיר, שגורמים ל - 25% מזיהום האוויר בתל-אביב. רבותי, על פי נתונים של הרשות לאיכות הסביבה, 25% מזיהום האוויר נגרם על ידי האוטובוסים של "דן", יכול להיות שחלקם גם של "אגד", ואני חושב שאנו חייבים לעשות פעולה, ופעולה חזקה נגדם. נושא נוסף, ואני חייב לענות לרון לוינטל, למרות שהוא לא נמצא, אני מזכיר שבבחירות האחרונות- "הירוקים" הציעו הצעה, הם אמרו שתהיה חנייה חינם לתושבי תל-אביב בלבד, ותהיה אגרת גודש. ואני אמשיך לפעול, ואני אומר את זה בכל פורום, שחייבת להיות אגרת גודש בכניסה לתל-אביב. רבותי, ב - 1 בינואר 2007 לונדון מגדילה את אגרת הגודש, כלומר ממשיכים לפתח את העיר ואומרים- זה עושה טוב לציבור.

גב' שכנאי:

את הטווח.

מר ויסנר:

את הטווח ב - 1 בינואר, את צודקת. אין ספק שחייבים לעשות פעולה כזאת. בנושא של מחזור נייר, ולמרות שיושב חברי וידידי כאן מימיני, אני חושב שאנו כמעט ולא עושים מאומה בנושא של מחזור נייר, ואני חושב שכל שאנו מלמדים את הילדים. והשבוע אגב, בחנוכה, לא הייתי כאן, הייתי בחו"ל, אבל כאשר הלכתי לצימר הכי פשוט באוסטריה, יש שם פח, שאגב יש הערה מלמעלה שאומרת- שמי שלא ימחזר לפי מה שכתוב- יהיה לו קנס של 30 EURO. אגב רון, אני חושב שמעכשיו אנו צריכים לבקש תרומות גם ב-EURO, יהיה לנו יותר קל. אבל 30 EURO על מחזור. אנו יכולים להמשיך לחנך את הילדים שלנו שצריכים למחזר, אבל את הפח הכחול ששמנו בצפון העיר ושמנו קצת במרכז העיר- אם הינו שמים אותו בכל רחבי העיר- הינו חוסכים המון המון כסף, פחות נייר עתון או נייר היה מגיע לחירייה, זה היה מגיע ישר ל"אמניר", ואגב, הממשלה מחייבת אותנו להפחית את כמות הזבל שלנו, והגיע הזמן שבשנת 2007 נצליח ליישם את זה.

שלא תחשבו שלא עשיתי גם שיעורי בית. בישיבת ההנהלה האחרונה דיברתי על הנושא של הבריכות הציבוריות: אז קאונטרי "דקלי"- שהיא בבעלות פרטית, מחיר ל - 15 חודש זה 5,443

- 28 -

שח', נותנים 15% הנחה, המחיר הסופי הוא 4,200 שח'. עלות חודשית בקאונטרי דקל- שזה פרטי – 280 שח'. בקאונטרי ל'י- שזה עירוני – זה 4,750 שח' ל - 12 חודשים, אין הנחה לתושב העיר, מחיר אחיד, מחיר חודשי- 395 שח'. אני חושב שיש כאן הפרש די גדול. נעבור לקאונטרי "מגדלי תל-אביב"- מדברים שם על 358 שח'. אגב, המקום היחיד- זה הבריכה הלימודית- שנותנת הנחה לתושב העיר. אגב, מי שרוצה ללכת למשהו יותר יוקרתי, מוזמן ללכת ל"הולמס פלייס", במרכז עזריאלי, הוא משלם 380 שח' לחודש, במקום פרטי לחלוטין ואיכותי. אגב, אם ההשוואה היא לא נכונה, אני אשמח לקבל השוואה יותר נכונה.

מר לייבה:

אנו נביא לך השוואה נכונה.

מר ויסנר:

לגבי הצעת התקציב הבלתי רגיל, אני ביקשתי בישיבת ההנהלה לקבל נתונים מצטברים לגבי תקציב, במה הוא התחיל ובמה הוא נגמר. ואני מדבר על פרויקטים עירוניים שהתחלנו אתם. לא קיבלתי. ביקשתי אגב, ממר גילצר לקבל את זה, לא קבלתי.

מר לייבה:

תקבל.

מר ויסנר:

אבל עשיתי עוד בדיקה מעמיקה בנושא הזה, על מנת לדעת. בסה"כ התקציב אמנם יורד אם מנטרלים את הסכום האדיר שאושר בשנה הקודמת לשיפוץ בניין העירייה, 190 מליון שח', ואז התקציב עולה מ - 535 ל - 670 מליון שח', אבל לא מוצגים נתונים השוואתיים על מקורותיו. צריך לשים לב שחלק ממקורות המימון לו באים מהשוטף, 56 מליון שח', שזו השתתפות התקציב הרגיל בתב"ר. הייתי מצפה, ואני מקווה לקבל את זה. דבר נוסף שהציק לי, וגם דיברנו על זה בישיבת הנהלה, ואני חושב שצריך להעלות את זה, זה נושא המחשוב. אני מקווה מאוד שזו תהיה השנה האחרונה שנמשיך להשקיע במחשוב, ונצליח לעבור לדבר טיפה יותר יעיל.

מר לייבה:

לא להשקיע במחשוב?

מר ויסנר:

לא להשקיע במחשוב, להוציא את הכל החוצה. די. אנו משקיעים במשך 8 שנים במחשוב, אני חושב שהמחשוב בסופו של דבר הוא אחד האמצעים הכי חשובים, אבל רציתי בכל זאת לציין את זה.

- 29 -

דבר נוסף: בתקציב הרגיל. יש ספר של בנימין נתניהו שנקרא- "השמן והרזה". לצערי אנחנו ממשיכים, ואני בטוח שגם רון חושב כמוני, אנו ממשיכים עדיין בתקציב- שבחלקו- 41% מסך התקציב בסופו של דבר ממשיך ללכת לתשלומים למשכורות. אני חושב שבכל חברה מתוקנת זה לא היה צריך להיות כך.

מר לייבה:

40.5%.

מר ויסנר:

40.5%, גנבתי 0.5%.

גב' הרץ:

למה אנו צריכים בנושא התקציב, לסבול גם את ביבי נתניהו?

מר ויסנר:

אם את נותנת כבוד ל- MARRY-CHRISTMAS, אז גם תתני כבוד לביבי נתניהו שכתב ספר. סיפרתי על הספר שלו. נותנים כבוד לכל אדם שאפשר. יש לי כאן רשימה ארוכה, ואני שומר אותה.

גב' להבי:

כבוד ראש העיר, אדוני יו"ר המועצה, חברי מועצה נכבדים, אורחים: בתקציב 2007 חצינו את קו ה- 3.5 מיליארד שח', ולמעשה התקציב מבטא מדיניות עירונית של העיר ושל נבחריו הציבור שלה. בתקציב הזה נעצרה המגמה של הקיצוצים בתקציבי החינוך והרווחה, וכמו שאמרה גם יעל וכמו שאמרו קודמי, לא מעט בזכות המעורבות והפעילות של חלק מחברי המועצה- שהגיעו לדיוני פורום מנכ"ל, ושהביעו עמדה חד משמעית כנגד המשך הקיצוצים בתקציבים האלה. נחישות של כולם כאחד מזרמים שונים, מפלגים שונים, היא זו שהשפיעה הרבה, כמו גם הנוכחות של החברים עצמם בדיונים. לצד זה ראוי להזכיר, גם את האקטיביזם של פעילי שכונות מכל העיר, שיצאו בקריאה למניעת המשך הקיצוצים. נכון שהמכתב שלהם לא היה מדויק ומאוד אקטואלי, אבל לארגן 200 חתימות- זה תהליך שהתחיל בטח לפני חודש- חודשיים. וגם בהתעוררות הזאת ובאמירה הזאת יש כוח. והסה"כ עומד לפנינו גם תקציב שהוא תקציב מאוזן וגם תקציב שלוקח בחשבון את הדברים שאנו בסדרי עדיפויות קבענו שאנו רוצים להשפיע עליהם, וזה ההפסקה של הקיצוצים בחינוך וברווחה, וזה תקציב שאפשר להצביע בעדו. יחד עם זאת יש מספר נושאים שראוי לתת עליהם את דעת, מתוך איזושהי ראייה של איך לחולל שינוי בעתיד, או איזושהי נקודות חשובות בתוך התקציב. בתקציב הרווחה, לי יש מחלוקת אתו בנקודה שהיא אולי נקודה חשבונאית וצורה של רישום כספי, אבל אני בכל זאת מוצאת לנכון להגיד את זה. יש לנו בתוך התקציב 40 מליון שח'- שהם

- 30 -

הוצאה בגין הנחות ממיסים, שניתנות על פי חוק לגימלאים, לחד הוריות, לקשישים. בעיריות אחרות, ואני בדקתי במספר מאוד גדול של עיריות: בחיפה, בירושלים, בערד, בהרצליה, ברעננה, ברחובות ועוד, הנושא של הנחות ממיסים נרשם בסעיף תקציבי כספי או ארנונה, בסעיף כללי, וכנגדם גם כתוב השיפוי שמעניקה המדינה לאותה עירייה בגין ההנחות האלה. אצלנו בנושא ארנונה, באגף ארנונה- נזקפת ההוצאה, לא נזקף השיפוי שניתן, אמנם הוא מזערי לעומת ההוצאה עצמה, אבל הוא לא נזקף באותה שורה. ואני חושבת שאם אנו רוצים להסתכל על תקציבי הארנונה לעתיד לבוא בצורה ריאלית, ולכמת אותם בצורה נכונה מול ההשקעה, כאחוז מתוך ההשקעה העירונית הכוללת, אנו צריכים לנכות את הנתון הזה ממנו.

אבל בכל מקרה, לזכותו של תקציב 2007 ייאמר- שלא קיצצנו ברווחה, אלא הוספנו, ואם זה מבטא התחלה של שינוי בגרף של העירייה, של שינוי מקיצוץ להשקעה בהון האנושי, שוב, כמו שאמרתי, אני מצביעה בעד.

אני רוצה לדבר על איכות הסביבה, שזה התיק שאני ממונה עליו. ואני רוצה לומר קודם כל, גם מה שרון אמר, וגם ראיתי מצגת מאוד יפה שרון עשה בשוהם על נושא איכות סביבה, ובאמת העשייה של העיר ושל העירייה בנושאי איכות סביבה היא מאוד מרשימה ומאוד מקיפה. יש לנו תקציב של 90 מליון שח' שיוצא לנושא איכות סביבה, וזה מקבל ביטוי בפניו פסולת, בגנים, בפארק, בשבילי אופניים, רון הזכיר את הנושאים האלה. יחד עם זאת, כאשר מסתכלים על תקציב איכות סביבה בספר, הנגיעה הישירה היא התקציב של הרשות לאיכות הסביבה, שמהיום שאני נכנסתי לתפקידי ועוד שנים לפני כן, הוא עומד על בסביבות 5.5-5.6 מליון שח', ואני חושבת שהגיע הזמן לבחון אם זה תואם את הצרכים. למה אני מתכוונת? הפעם האחרונה שהיה רה- ארגון או איזושהי חשיבה על הנושא של הרשות לאיכות הסביבה היה ב- 1991, לפני 15 שנה זו היתה הפעם האחרונה שהמערכת של איכות הסביבה, המערכת שמנהלת את הנושאים שקשורים להיבטים של איכות סביבה בעיר נבדקה. המבנה לא שונה מאז, תקן כח אדם לא שונה מאז, אבל נוספו עוד עשרות משימות חדשות. מי שיושב בוועדת בניין עיר יודע- שכל היתר של רשיון עסק, שכל היתר בנייה- דורש התייחסות של הרשות לאיכות הסביבה. גם כל תב"ע חדשה שיוצאת, בדרך כלל מלווה היום בתסקיר סביבתי, וזה חומר עב כרס מאין כמותו לקרוא אותו. כמות המטלות הולכת וגדלה, ולא ניתן ביטוי לפי ראייתי ולפי כל מה שאני מנסה לבחון, ולמרות שזה לא היה בסדר העדיפות השנה, אבל אם רוצים לתכנן עיר ולהסתכל קדימה- צריך לתת ביטוי ליכולת של אגפים ורשות או מחלקה לטפל במשימות שמוטלות עליה. ובמקום שאנו רואים שב- 15 שנה משתנה הצורך, משתנה היקף הצרכים, משתנה היקף המטלות, צריך לבנות אם המבנה הארגוני, אם המערכת מסוגלת לתת מענה לצרכים.

אני אתן לכם כמה דוגמאות: יש נושא של פניות ציבור. יש נושא של פניות ציבור בלילה, עקב רעש ומטרדים. אין יכולת לענות לקריאות האלה. היה בעבר תקן של 4 פקחי לילה ברשות לאיכות הסביבה, התקן הזה בוטל, וכיום אין אכיפה של מטרדי לילה. אנו מדברים על קרינה אלקטרומגנטית, אנו מדברים על תחנות ניטור. תחנות ניטור מוקמות בעיר – לא רק על ידי הרשות לאיכות הסביבה אלא גם על ידי המשרד לאיכות הסביבה, גם על ידי נט"ע, לדעתי גם על ידי השפד"ן, וכל מיני גופים. אין סנכרון בין המערכות, לא נעשה איסוף ידע כפי שצריך. מערכות המחשוב, למשל כל הרשיונות- רישוי עסק ורשיונות בנייה שדיברתי אתכם עליהם, הכל נעשה

- 31 -

באופן ידני. אנו מדברים פה על השקעה במחשוב, הזכיר את זה פאר. פאר, אולי נמאס לראות השקעה במחשוב, אבל השקעה במחשוב למקומות נכונים, למקומות שמרכזים לנו מידע ואינפורמציה, בנושאי זיהום אוויר, בנושאי זיהום קרקע, צריך שנדע- בהקשת כפתור- איפה מרכז של זיהומי קרקע, שזה יהיה ממופה, שאנו נדע לענות על תשובות כאלה מיד. ואני אומרת לכם, היתה גם חקיקה בכנסת- על נושא חוק חופש המידע בנושאים סביבתיים, אין לנו את היכולת לתת מענה לדברים האלה, ואני חושבת שהנושא של איכות סביבה צריך להיבדק. אני לא מדברת על תקציב, ואני לא מדברת על הרבה תקציב, אני מדברת על סדרי עדיפויות ועל בחינה אמיתית ואמיצה של המערכת, ועל הצורך להתאים אותה לצרכים של היום. למה אני מתכוונת? בהסתכלות אחרת. בתקציב תמצאו הוצאה קטנה ממליון שח', מאוד קטנה, מוחבאת שם, והיא לדעתי מהווה ביטוי אמיתי להסתכלות על העתיד. אנו מאשרים בתקציב הזה התחלתה של תכנית מתאר לעיר תל-אביב יפו. תכנית מתאר לעיר תל-אביב יפו- בפחות ממליון שח'- יש לנו את זה שם. למי שלא יודע, יש לנו כ- 120 מסמכי מדיניות תכנונית בעיר, יש לנו הרבה תביעות, ויש לנו חזון עיר שהושקע בו המון כסף, וכל הדברים האלה לא מתחברים למשהו שהוא ראייה כוללת, או ביטוי סטטוטורי יישומי של הדבר הזה. וברגע שתהיה לנו תכנית מתאר, יהיה לה תוקף חוקי. זה גם יאפשר לנו ליעל את העבודה במינהל ההנדסה, מפני שבקשות והיתרי בנייה שיבואו על בסיס תכנית סטטוטורית, יוכלו להתקדם באישור של וועדה מקומית, ובכזאת הוצאה, שאולי היא לא משמעותית בסכום הזה, אני רואה למשל תרומה אמיתית להסתכלות עתידית ולראיה לעתיד.

זה לגבי ההוצאות.

אני רוצה לדבר גם על סעיפי ההכנסות. אני, דווקא מפני שגמרתי בראייה ארוכת טווח ועתידית, רוצה לדבר על נושא מכירת וקניית מקרקעין שלנו פה בעירייה. אחד מסעיפי ההכנסות המרכזיים לטובת התב"ר הוא סעיף מכירת המקרקעין. אנו השנה מוכרים 85.8, מכירת רכוש עתידי- צפי זה 68, ואם אני יודעת לקרוא נכון את הקניות, אני רואה 15, ואולי יש פה איזה 12 שהתחבאו לשיך-מוניס, שלא מצאתי אותם. בכל אופן, כשאני עושה חשבון, וזה חשבון, גס, אני עוד מחכה לקבל נתונים מוגמרים, אבל בחשבון גס, מאז 2004 תחילת הקדנציה של המועצה הזאת, אנחנו מכרנו מקרקעין בסביבות ה- 550 מליון שח'. אנחנו אל מל זה- בצענו רכישות והפקעות, כולל בהקצאות לשיך מוניס, בערך של כ- 100 מליון. היתרות הלכו לתב"ר. קודם כל במכירה של יותר מפי 5 מהקניה, באופן כוללני ביותר, ואכן רוב התקציב של מכירת המקרקעין- יצא ויוצא להשקעות בתב"ר. קרי, אנחנו מתחזקים את המבנים הציבוריים של העיר, את היכל התרבות, את מוזיאון תל-אביב, את הבימה.

מר לייבה:

זה לא לתחזוקה, זה לבנייה.

גב' להבי:

O.K, גם לבנייה.

מר לייבה:

תשמחי בטח לשמוע, שאושר על ידי משרד הפנים- שגם לבנייה של מבני ציבור תהיה מקור שלא צריך לו אישור מיוחד, ממקרקעין. זה וודאי ישמח אותך.

גב' להבי:

אז אנחנו גם בונים יותר, התחזוקה באה כנראה מסעיפים אחרים. אנו בונים מבנים, גני ילדים- ראינו בתקציבים, ושאר הפרוייקטים שאנו בעצם מאשרים אותם בתהליכים. אבל בכל זאת יש פה שאלה: האם נכון למכור את המקרקעין? האם אנו משאירים מספיק רזרבות לצרכי המוסדות הבאים. יש לנו צרכים של מוסדות חינוך, מתנ"סים, גינות, העיר גדלה, מאזן ההגירה חיובי- אני מצטטת ממך, ויש לנו תחשיבים מקובלים של מ"ר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא מוכרים קרקע ציבורית.

גב' להבי:

מה אנו לא מוכרים?

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

לא מוכרים קרקע בייעוד ציבורי, מוכרים קרקע לבנייה פרטית.

מר חולדאי - ראש העירייה:

דיברת על תכנית מתאר. בתכנית מתאר ובתב"ע של העיר תל-אביב יש קרקע ציבורית ויש קרקע לבנייה פרטית. מה שאנו מוכרים זה קרקע לבנייה פרטית.

גב' להבי:

מוכרים קרקע לבנייה פרטית, קרוב לוודאי גם אחרי שעשינו שהיא תהיה לבנייה פרטית. מה לנו למכור קרקע לבנייה ציבורית? ולא רק אנחנו מוכרים לבנייה ציבורית, גם ממ"י מוכרת את הקרקעות לבנייה ציבורית שיושבות בעיר הזאת. ואני לא באה בהתקפה רון, אני באה בהצעה למחשבה עתידית. אני אמרתי כאשר התחלתי את הדברים שלי- שאני מצביעה בעד התקציב, אבל אני חושבת שיש דברים שראוי שחברי המועצה יפתחו עיניהם אליהם, ולא נגיע לתקציב פעם הבאה עם שאלות, אלא, כמו שעכשיו המעורבות שלנו חוללה איזשהו שינוי, אני מצפה שנפתח עיניים ונסתכל, והמעורבות שלנו גם להבא תחולל איזשהו שינוי.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

תתחילי להתכנס.

גב' להבי:

כל שכן, שבנושא מקרקעין, הזכירו פה חברי קודם את בית המשפט הזה ואת בית המשפט ההוא, תלויה ועומדת נגד עיריית תל-אביב תביעה של הבעלים המקוריים של בית ספר "הירקון", למי שלא יודע, זה ברח' הירקון על חוף הים. טרום תקופתך, מזמן, אולי החוזה היה בתחילת תקופתך, נמכר בית ספר "הירקון" ליזמים פרטיים.

קריאה:

זה היה בקדנציה הקודמת.

גב' להבי:

זה המשיך הלאה, נמכר בית הספר, היה יעוד ציבורי, הפכנו אותו ליעוד נדל"ני לפני שמכרנו, ובשכל רב- כדי להרוויח כסף, והקרקע נמכרה. והתעוררו בעלי הקרקע ואומרים: אבינו תרם בית ספר למסכנים בכרם התימנים, ואתם הפכתם את זה לקרקע מניבה, נא תנו לנו את התמורה.

עו"ד בן-ארי:

התביעה הזאת סולקה על הסף בבית המשפט המחוזי והם הגישו ערעור לבית המשפט העליון.

גב' הרץ:

אבל יש תביעה שהגיעה לעליון, ובה עיריית תל-אביב גמרה בפשרה על פי רצון התובעים, בעניין של ספריה בגינת השרון, ואנו לא יודעים על זה. ולא נדע על זה, כי הסכימו ללכת לפשרה- בתנאי שזה לא יצא החוצה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

מיטל, O.K.

גב' להבי:

כך או אחרת, זה ראוי לשיקול דעת מעמיק, גם בעקבות הפסיקה שתהיה בעליון, למרות שהמחוזי דחה את זה על הסף. הרי לא יתכן שגם נשאר בלי האדמה- אם מכרנו אותה, וגם נשאר אחר כך בלי התמורה, כי מישהו אחר זכאי לה. וזה נושא שיכול לקרות גם ברמז-ארלוזורוב, כי אני ראיתי כבר מישהו- כאשר אמרו- יד המעביר, מי הבעלים, ועוד מישהו יעיר את המתים.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

משפט סיום.

גב' להבי:

לא, לא משפט סיום, סליחה, לפי דיני עיריות אני לא מוגבלת בזמן, מותר לי לדבר

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

יש לך 20 דקות ו - 19 עברו כבר.

גב' להבי:

איך שהזמן רץ.

לנושא המיסים והארנונה אני לא אדבר, אבל אני רוצה לומר רק משפט אחד לגבי הקנסות והחנייה. אמרו פה חברי שזה גדל פי 5, אני מניחה שלגרף העלייה מהקנסות לחנייה צריך להוסיף גם את גרף העלייה מהקנסות מחניונים, מאיזי-פארק, מגרירה, מכרטיסי חנייה וכו' וכו'.

מר לוינטל:

מדחנים.

גב' להבי:

מדחנים לעתיד לבוא זה עוד לא.

אבל מה זה אומר? כי אני הקשבתי לרון, ולא פעם אמר ראש העיר שהוא מחכה לרגע שבו יהיה פיחות בקנסות. שמעתי גם אותך לייבה אומר את זה, שהמטרה שלנו היא לא להעלות את רמת ההקנסות מהקנסות, אלא להגיע לרגע שזה ירד, שהגרף יתהפך.

מר לייבה:

להבטיח את הסדר הציבורי.

גב' להבי:

אבל, אם נוצר מצב שתושבים, גם יותר איזי-פארק, גם יותר חניונים, גם יותר כרטיסי חנייה, זאת אומרת- שיראת הקנס כבר מוטלת עלינו. גם אני תושבת בלי חנייה מתחת לבית. יראת הקנס מוטלת עלינו, אנחנו מחפשים את החנייה החוקית. מחפשים אותה. למרות יראת הקנס, ולמרות שאנו כולנו תורמים לגידול בהקנסות החניונים, האיזי פארק והכל, עדיין הקנסות גדלים. כלומר, גם פה צריך להסתכל באיזושהי ראייה מערכתית. הוא הזכיר תחבורה מזהמת, אני אזכיר נתיבי אוטובוסים יעילים, אני לא יודעת מה? שתי וערב, אני לא דיברתי על תחבורה בבחירות הקודמות, אבל השתי וערב הזה, ואומרים שצריך למצוא פתרונות לתחבורה, זה הרי קשור הכל אחד בשני, וצריך לטפל בעניין הזה- כדי להגיע למצב של הפחתת ההקנסות מקנסות.

מר לוינטל:

אבל היום את מצביעה על זה שיגדילו את ההקנסות מקנסות.

גב' להבי:

אני היום מצביעה על זה שיגדילו, ואני גם אומרת מה ה- STATEMENT שלי להבא.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

משפט סיכום.

גב' להבי:

AAA

עצרנו את גרף הירידה בהשקעה בחינוך וברוחה.
זה סדר העדיפות שרוב חברי המועצה- התכנסנו אליו השנה. הצלחנו, ואני מברכת על התקציב.

מר וירשובסקי:

אדוני היו"ר, חברות וחברי מועצה יקרים:

גב' הרץ:

אתה מצביע על התקציב?

מר וירשובסקי:

קודם כל אני רוצה להצטרף לברכתה של סגנית ראש העירייה- יעל דיין, לעדות הנוצריות במדינת ישראל, שחוגגות הלילה את אחד החגים החשובים שלהם- את חג המולד. אם בבית הנשיא של ארה"ב יכולים לעשות טקס של הדלקת נר של חנוכה, מועצת העירייה יכולה לברך את תושביה הנוצריים של המדינה ושל העיר הזאת.

מר לוינטל:

למה לא אחלנו למוסלמים צום קל?

מר וירשובסקי:

עכשיו רבותי אני רוצה להגיד לכם, שכנראה שהתקציב הזה הוא תקציב מצויין. מפני שהליכוד כנראה חושב שאין מה להגיד על התקציב, הגימלאים- הסיעה הגדולה ביותר בבית הזה- לא היו מוכנים להשמיע דבר, כנראה שהם מרוצים מאי ועד ת'. אותו הדבר אפשר להגיד לגבי הסיעות הדתיות, ששמרו על שתיקה.

מר לוברט:

גם אם ידברו זה לא יעזור להם, אז יותר טוב לשתוק.

מר לוינטל:

תזכור שהזכות נגד הפללה עצמית מעוגנת בסדר הדין הפלילי.

מר וירשובסקי:

אם אתה מסתכל על זה מהזווית הזאת, אז יש משהו בדבריך.

מר וולנד:

מרדכי, אצלך לדבר על הבמה זה תחביב.

מר וירשובסקי:

אם זה התחביב שלי, אז אני מכיר מישהו שלשבת בכל וועדה ולשתוק - זה התחביב שלו, ואני לא רוצה לפרט על מי אני מדבר, כי אולי יכולים להגיש נגדי משפט. רבותי, אני ישבתי והקשבתי, אני שמעתי את ראש העירייה - שהוא מאוד מאוד מרוצה מהתקציב, ואני שמעתי חברי מועצה שאמרו שהם יצביעו בעד התקציב, גם אני אצביע בשביל התקציב, אבל יש להם ביקורת קשה מאוד, והם משמיעים אותה היום - שעה - שעה וחצי לפני שמצביעים על התקציב. נכון, אני מודה שהשנה היתה מעורבות קצת יותר גדולה בהכנת התקציב - מצד חברי המועצה, מאשר בשנים קודמות, אבל בסה"כ אם אני לוקח את הבעיות שהועלו כאן בישיבה, גם בענייני קנסות, גם בענייני ארנונה, גם בענייני רווחה, יש לחברים הרבה טענות לגבי ההתנהלות, או הייתי אומר - בניית התקציב, התקציב הענקי הזה של 3.6 מיליארד שח', יש לכם טענות קשות מאוד, והטענות האלה באות לידי ביטוי בכל ימות השנה. רק כשעה לפני ההצבעה או תוך כדי ההצבעה משמיעים את הדברים, מצביעים, ויש איזו תחושה - אמרנו את שלנו והולכים הביתה שמחים וטובי לב. אני חושב השיטה הזאת היא לא נכונה. הביקורת, והויכוח ולא חשוב שאם התוצאה לאחר הדיונים תהיה כך או אחרת, אבל הדיונים על הנושאים השונים של התקציב הענקי הזה, חייבים להתנהל כל ימות השנה - כדי שילובנו, וכאשר יוכן התקציב - הוא יהיה מוכן על בסיס ההשקפות והדעות של כל הסיעות והמפלגות של הבית הזה, ואז הויכוח יהיה שונה לחלוטין. ואנחנו עושים דבר אחר לגמרי: מכינים את התקציב, התקציב יהיה מוכן, מניחים אותו על השולחן, ואז אנו מצביעים. אפשר היה להביא את ספר הטלפון ולהצביע עליו, כי אנו כבר לא יכולים לגעת ולשנות אף מספר שמופיע בספר התקציב הזה. ולכן, הצעה מעשית אחת שאני רוצה להציע - לגבי העתיד, לגבי שנת 2007 ואילך, שמיד עם גמר אישור התקציב הזה תהיה וועדה קבועה, אולי ועדת משנה קבועה של וועדת הכספים של העירייה, שתתכנס באופן קבוע כל שבועיים ותכין את התקציב לשנה הבאה, ותפקח על ביצוע התקציב של השנה, של 2007 כפי שזה אושר. ואז אפשר יהיה לגבש הצעת תקציב - שהיא משקפת הרבה יותר את השאיפות ואת הרצונות של הסיעות השונות, ולהגיע גם להסכמות יותר גדולות. ואפשר היה למנוע הרבה מהשגיאות והטעויות שהיו סיבות לויכוחים לא קלים בבית הזה בשנים האחרונות. ואני חושב שכך צריך לעשות. כל זמן שאנחנו נמשיך להתנהל כפי שאנו התנהלנו כל השנים, ואני מודה אדוני ראש העירייה - שזה היה גם בתקופה שקדמה לתקופתך, כמו שאומרים -

- 37 -

תקופת חולדאי. כל זמן שיש לנו תקציב כל כך גדול- שבעצם מכיסנו הוא בא? הוא בא מכיסם של תושבי העיר, ויש לנו אחריות גדולה מאוד בעניין הזה, ואני חושב שאנו צריכים לבדוק את עצמנו כמעט יום יום, לא רק המנגנון אלא גם אנחנו – חברי המועצה.

עכשיו, אני רוצה לומר דבר נוסף: התקציב הוא ענק, אבל האם אני יכול באמת להיות שקט- שהנתונים שאנו מאשרים היום, המספרים שאנו מאשרים היום הם המספרים הנכונים? הוזכרו כאן המשפטים שהוגשו נגד העירייה. אמר היועץ המשפטי- אנחנו מערערים ואנחנו מקווים שתהיה הבהרה נכונה, ואז יתברר שאנחנו לא חרגנו ולא גבינו מעבר למה שמותר לנו לגבות. אבל זה בסימן שאלה. מדוע היה צריך ללכת בדרך הזאת, ולא ללכת על המינימום ועל החישוב הקל יותר?! הרי בסופו של דבר אנו לא יודעים מה שיגיד בית המשפט, ואנו מדברים פה בהפעלת חוק כנגד אנשים, אנחנו מכניסים את ידינו לכיסיהם, והם לא יכולים לעשות שום דבר- זולת ללכת לבית משפט.

אינני חושב שזו הדרך הנכונה. ואני גם חושב שאילו היה גרעין של חברי מועצה מסיעות או מחלק מהסיעות- שהיה מלווה את הדבר הזה, את קביעת הארנונה בשיעור זה או בשיעור אחר, יתכן שהיו נמנעות שגיאות, בדיוק כמו שהיו נמנעות שגיאות בכל מיני פעולות. כמו למשל מוזיאון תל-אביב, שאני חושב שהחלטה שהתקבלה ואושרה על ידי המועצה היתה שגויה, אבל אילו היו דנים בנושא הזה מלכתחילה ולומדים את הבעיה, אולי השגיאה הזאת היתה נמנעת. אני גם יודע שיש הרבה מאוד קנסות המוטלים על ידי העירייה, בין שזה חניה ובתחומים אחרים, שמתברר שנעשה פה, קרא לזה חבר המועצה גפן- פקח אידיוט. מי שמבצע את הטלת הקנס- אלה הם הפקחים. אני לא חושב שהם אידיוטים, אלא זה אנשים שמקבלים הנחיות והדרכה, אבל כנראה שלא מקבלים מספיק הדרכה, ואולי גם מזלזלים בהדרכה שמקבלים, ורצונם להביא- כנגד ההצהרות של ראש העירייה והמנכ"ל- כמה שפחות ויותר סדר, הם מביאים קודם כל כסף, אחר כך נראה.

מר לייבה:

כמה דוחות נעשו בטעות ממליון דוחות?

מר וירשובסקי:

אני לא יודע.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אל תנאם נאום צדקני-שלא לעניין.

מר וירשובסקי:

אני לא ספרתי.

מר לייבה:

על דו"ח אחד שהיה טעות אתה אומר- לא עובדים לפי ההנחיות, אין להם הדרכה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

עזוב, עזוב.

גב' הרץ:

אני לא מבינה למה נותנים למנכ"ל להפריע.

מר לייבה:

זו הערת ביניים נקודתית.

מר וירשובסקי:

אני אומר לך: יש דבר מעניין. כאשר אני מדבר אני אומר- שמה אני טועה בדברים שלי. ברגע שאני שומע את הזעקה של המנכ"ל מצד אחד, ואת ההערה מהצד השני- נאום פופוליסטי, אז אני יודע שאני צודק ופגעתי בנקודה שכואבת להם, והם יודעים את זה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

מרדכי, אני חושב שמיצית.

מר וירשובסקי:

אז נא לאפשר לי לדבר, מפני שאני אומר מה שאני חושב, ולא מה שרצוי להשמיע. אני בהחלט חושב שיש דברים שהשתפרו בעירייה, ולמשל אני באמת שמח ומצטרף לחברות והחברים האחרים שאמרו- שהשנה אנו לא מקטינים את התקציב של הרווחה. זה חצי הכוס המלאה, אבל אני בתור חבר מועצה- חייב גם להסתכל על חצי הכוס הריקה.

מר לוינטל:

זה לא נכון. זו העלאה קטנה מאוד.

מר וירשובסקי:

סליחה, אני יוצא מתוך הנחה- שמה שנאמר- שהגדילו, זה נכון. קודם כל אומרים את זה באיזה מן גדלות נפש, הנה, אנחנו נותנים יותר. כמה שאנו ניתן יותר בממדים שלנו היום, אנו נותנים מעט מידי לאוכלוסיה שאנו חייבים לה ואנו צריכים לדאוג לה. לכן, למרות שיש נניח שיפור לגבי השנה שעברה, הרי בסופו של דבר זה רק צעד אחד קטן, שאינני יודע אם אחריו יבוא צעד נוסף. לכן, עם כל הביקורת שיש לי, ויש לי ביקורת קשה, אני בכל זאת אצביע בעד התקציב הזה, אבל אני מציע לראש העירייה,

גב' הרץ:

האם אתה יכול להסביר לי, אפילו בדקה? כדי שאני אבין.

מר גפן:

אני כמעט השתכנעתי ממך.

מר וירשובסקי:

אני הקשבתי לנאום שלך והשתכנעתי.

גילה הרץ, אני רוצה להגיד לך משהו: התקציב הזה הוא איננו טוב, אבל הוא יותר טוב מהתקציב של השנה שעברה. יש בו התקדמות לכיוון שאני הייתי רוצה להגיע. ועם כל הביקורת שיש לי על המנכ"ל ועל ראש העירייה ועל דברים אחרים, אני רואה בזה הליכה לכיוון הנכון. אני רק מבקש, גם מראש העירייה, גם מהמנכ"ל, גם מהגזבר- שאני רוצה לברך אותו על עבודתו המסורה ובתנאים קשים ביותר. אני חושב שמגיעה לו ברכה, אני במסגרת הזאת לא הייתי יכול להחזיק מעמד. אבל אני שוב מבקש: אפשר לשפר את סדרי העבודה שלנו כמועצה- על כל חלקיה: ראש העירייה, הפקידות הבכירה וחברי המועצה, כדי שאנו נבוא בסוף השנה או בתחילת השנה- עם תקציב שהוא יהיה לא רק מאוזן מבחינה כספית, שהדבר הזה לא מחמם את ליבי- שהוא דווקא מאוזן. כי אם אני יכול, על ידי חוסר איזון, לעזור לשכבות חלשות- אני מעדיף לעשות את זה, וראשי הערים בעבר עשו את זה ולא קרה שום דבר לעיר, אבל אפשר יהיה להגיע לאיזון של התוכן, של המהות של התקציב העירוני, וזה הדבר החשוב. הקמת וועדה כזאת יכולה לתרום ולקדם את העניין.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

תודה רבה לחבר המועצה וירשובסקי.

ארנון גלעדי- סגן ראש העירייה ביקש לומר כמה דברים.

קריאה:

הוא לא רשום.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

הוא לא חייב להיות רשום כדי לדבר.

מר גלעדי:

קיבלתי אישור ממרדכי.

יש לי שתי דקות, ואני מבקש בשתי דקות לא להפריע לי.

מרדכי, שמעתי אותך בקשב רב.

ערב טוב, חברי מועצה, אדוני ראש העיר, יו"ר הישיבה.

- 40 -

הנושא של תקציב, ומרדכי – אני מתייחס לנושא שלך, הוא עניין של פשרות. פשרות של תפיסות עולם שונות- שיושבות בקואליציה כזו או אחרת. וכל אחד שם למעשה במערכת שיקולי הדעת שלו ובמסגרת התקציב- את המטרות שהוא רוצה לקדם. והנושאים האלה באים לידי ביטוי- לא רק במהלך ישיבת התקציב, אלא במהלך כל השנה. ואם אנו מסתכלים על הנושא של שימת דגש, מועצת העיר פעמיים התכנסה ושמה את נושא הסוסים בראש סדר העדיפויות.

קריאה:

גם החמורים.

מר גלעדי:

גם החמורים, ולא בטוח שכולם תושבי תל-אביב. אבל האם זה באמת הנושא- שהוא הנושא שצריכים להוביל אותו במערכת העירונית?

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

החמורים?

מר גלעדי:

התכוונתי שהחמורים הם לא מתל-אביב, החמורים הם מבת-ים, אבל אנחנו דנו בזה. האם זה הנושא החשוב- שאנו הינו צריכים לדון בו? אבל יש הרבה מאוד דברים שגם רון לוינטל נגע בהם, שהם נושאים שיש צורך לחשוב עליהם ולראות איך מתמודדים אתם. אנחנו, במסגרת וועדת בניין עיר דנים חדשות לבקרים בנושא של חניונים ברחבי העיר, כדי לאפשר לתושבי העיר מתן פתרונות חנייה במקומות ציבוריים. והנושא הזה הוא משמעותי, מהותי לתושבי העיר, לעסקים בעיר, למבילים בעיר, לכולם. והנושאים הללו - כשהם באים לידי ביטוי, יש כאלה ואחרים שרואים את הדברים בצורה אחרת, ולא מאפשרים את מתן פתרונות החנייה. ואם היית מגיע לוועדת בניין עיר יזידי, יכולת לעזור ולסייע בקידום הנושאים של חניונים תת קרקעיים.

מר לוינטל:

ראיתי מה אתה עושה שם.

מר גלעדי:

זה דבר אחד. ופשוט מאוד הגבתי למה שאמרת. אתה לא ראית כי לא היית. אם היית- היית רואה. דבר שני: סיעת הליכוד היתה שותפה לבניית התקציב הזה, בכל אופן- בצורה די אינטנסיבית עם מנכ"ל העירייה ועם הגורמים המקצועיים. ואני אתן רק מקצת מהנושאים שנגענו בהם: הנושא של מפעל ההזנה ל – 3,500 יחידות לתלמידי העיר בדרום העיר. זו פעם ראשונה שעיריית תל-אביב לקחה והרימה את הכפפה הזאת בצורה אינטנסיבית.

- 41 -

הנושא הנוסף זה הנושא של ספר עד הבית, שהיא חלק מתוך פרוייקט שהיה צריך להיפסק השנה, ובעקבות פנייה שלנו הוא הוארך גם לשנה הבאה. נושא של מיקוד למידה.

גב' להבי:

יעל לא לקחה את התהילה לעצמה, היא אמרה- עבדנו יחד.

מר גלעדי:

אמרתי- מה אנחנו.

סליחה, אני לא אמרתי כלום, לא הפרעתי לך.

מר חולדאי - ראש העירייה:

הוא לא לקח לכם את הקרדיט. הקרדיט כולו שלך, כולו שלך.

מר גלעדי:

של שרת החינוך.

מר חולדאי - ראש העירייה:

הוא רק ציין שהפרוייקט הזה קיים. אבל הקרדיט שלך.

מר גלעדי:

אני לא מתחרה במי שרוצה להיות שרת החינוך, אין לי שום כוונה להתחרות בנושא הזה. הנושא של הגברת ההשגים במערכת החינוכית בקרב ליקויי למידה- זה נושא שדיברנו עליו, נושא שישבנו עם המנכ"ל. יכול להיות שגם סיעות אחרות, אבל זה נושא אחד שהעלנו אותו. הנושאים הנוספים שמטופלים, וראינו בהם חלק מתוך מנוף כלכלי של העיר, זה גם הנושאים של פיתוח עסקים בעיר. בפיתוח עסקים בעיר אנו רואים חלק אינטגרלי מתוך המערכת העירונית. אין ספק שנושא העסקים הוא חלק מהותי. ההחלטה האחרונה שקיבלנו בנושא של הגדלת הארנונה- שינוי שיטת החיוב לעסקים בעיר, היא נושא משמעותי. בשיחות שקיימתי עם המנכ"ל- הנושא הזה יבוא לידי ביטוי בצורה הדרגתית, יחד עם זה תיבחן אפשרות בשנת 2008- להוריד את תעריף הארנונה לעסקים, אם אנו נראה את רמת ההכנסות הדרושה. נושאים נוספים בנושא העסקים: רון נגע בנושא של חנייה. הנושא של חנייה הוא די כואב, במיוחד הנושא של הגברת הפיקוח. דיברתי גם עם ראש העיר על הנושא הפיקוח בהתאם לשיקול דעת- באזורים כאלה ואחרים בעיר. יש צורך לבדוק את הנושא מחדש, יש צורך לראות איך אנו מתמודדים אתו, איך אנו מאפשרים מצד אחד פיקוח נאות, ומצד שני – שיקול דעת בנושאים של מדיניות אכיפת החנייה. הנושא הוא משמעותי, עקרוני, גם לתושבי העיר, גם לעסקים וגם למבלים בעיר, כך שנשמור על העיר כעיר מרכזית של בילוי, עסקים וגם מגורים. אני רוצה להצטרף לברכות לראשי הכספים בראשות מר גילצר- על הכנת התקציב,

מר גפן:

ומה עם סימה?

מר גלעד:

ואנחנו גם שותפים במהלך כל השנה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

תודה רבה.

אדוני ראש העירייה- בבקשה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אדוני היו"ר, חברי מועצה נכבדים.

לעתים אני קצת מופתע, אבל כנראה שמותר גם לי- אחרי 8 שנים וגם בגילי המופלג- להיות מופתע.

גב' הרץ:

ק ר י א ה

מר חולדאי - ראש העירייה:

ממך אני לא מופתע. זה צפוי, ממש צפוי. אבל אני בכל זאת לפעמים מופתע, ואני אנסה בקיצור, ב – 2-3 מילים, אני לא אוכל להתייחס להכל. אבל יש דבר אחד שעלה בנאומים שהיו כאן. רבותי, אני אינני מרוצה מהתקציב.

גב' הרץ:

הוא קטן מידי?

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני מבקש.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני הייתי רוצה.

אמרתי שאני לא מופתע. אני יודע שאת תפריעי לי ותמשיכי לקרוא קריאת ביניים, כי זה הרגלך. את גם לא תחשבי קודם- כי זה לא נשלט, ולכן אני אמשך, בידעה

גב' הרץ:

האם התקציב הוא גדול מידי או קטן מידי?

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני מבקש מחברת המועצה גילה הרץ- לא להפריע.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני מאוד הייתי רוצה לראות מערכת חינוך בעיר תל-אביב יפו- שכוללת יום לימודים ארוך, כשבתי הספר ערוכים ומצויידיים כדי לבצע את יום הלימודים הארוך. שגם מאכילה ילדים, שהכתות אינן גדולות יותר מ- 25 ילדים, שיש לי שליטה על בחירת המורים, על הכשרתם. יש לי חזון ורצון במערכת שנראית אחרת לגמרי, אבל אני צריך להסתפק במערכת חינוך שבה הילדים מצטופפים בכתות ובגני ילדים.

מר לוינטל:

עוד שתי קדנציות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תשמע, כאשר אני שומע אותך, אני החלטתי לא להתייחס. אבל מאחר שהפרעת לי עכשיו, אני אגיב. כאשר אני שומע אותך, כולל את הנאום שלך, אני מבין למה "שינוי" בכל הארץ קיבלה 300 מצביעים.

מר לוינטל:

בכל הארץ?

מר חולדאי - ראש העירייה:

זה יותר ממה שהיא קיבלה בכל הארץ? הבנתי.

מר לוינטל:

אתה כרגיל לא מדייק ואתה טועה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני יודע.

אבל אני בכל זאת מבין. כי יו"ר ועדת ביקורת נואם את נאום התקציב על סמך דו"ח הביקורת, שוועדת הביקורת לא דנה בו, ומצטט מתוכו. אני לא מצליח להבין את זה. אבל אני מצליח להבין, אבל אני מצליח להבין. אבל אני מבין. אבל אני מבין.

מר לוברט:

נא לא לזלזל. הוא הצליח להרוס מפלגה של 15.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מכל מקום, לא רציתי להתייחס, אבל היות והפרעת לי,

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני מבקש גם מראש העירייה- לא להפריע לעצמו.

מר לוינטל:

אתם תמיד לא תהיו ענייניים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא לא, אני מאוד ענייני.

בכל מקרה, אני מאוד מאוד לא מרוצה כאשר בעיר תל-אביב יפו יש עדיין בורות ספיגה. אני גם מאוד מאוד לא מרוצה מהבירוקרטיה והעקשנות, ובעיות שמקשות להגיע אפילו לביצוע של החלטת ממשלה- שהוחלט עליה לפני מספר שנים, שקוראים לה – גאולת הירקון, ואפילו בלי העדר תקציב- עדיין לא מצליחים להגיע לבצע את מלוא הפרוייקט.

אני אינני שבע רצון מהעובדה שעד היום לא הצלחנו להיפטר מהבוצה. להיפטר מהבוצה של השפד"ן- לא הצלחנו להיפטר לא מפני שאין כסף, ואפילו לא מפני שהשפד"ן לא רצה לבצע, אלא שבמדינה שלנו, לדאבוני, גם אחרי שיש החלטה אין החלטה, ואפשר עדיין לערער, ויכול כל ארגון לבוא ולהגיד שהוא חושב שצריך לעשות אחרת, והדברים נדחים ומתעכבים. אבל נותנים פתחון פה לבוא ולהגיד- למי שמעוניין ורוצה ועושה, להתכסות בעובדה שזה לא מתבצע. ואני טוען שצריך גם להתייחס לעובדות עצמן, וביתר יסודיות. וכדי להתייחס ביתר יסודיות צריך, לאורך השנה, איך אמרת וירשובסקי, להיות מעורב. זה לא שאלה של החלטה של ראש העיר. זה החלטה של חבר מועצה שמעוניין להיות מעורב ומעוניין ללמוד את הנושא וללמוד את הפרטים בו, ולא שבישיבה הזאת הפעם- כל הישיבה יעסקו בפסק דין אחד שהיה בשבוע האחרון, ולכן הסכמו לדבר עליו. רבותי, יש לנו מערכת שלמה כל השנה של משפטים ופסקי דין, לפעמים אנו זוכים בעד, לפעמים אנו זוכים נגד, בסוף העסק מתאזן. אבל לבוא כאן מעל הבמה ולדבר על פסק הדין- שבמקרה היה בשבוע האחרון? רבותי, פסק הדין הזה מר וירשובסקי, זו לא שאלה שאנו יכולנו לפעול אחרת. זוהי רפורמה שחבר המועצה סולמי עמד בראשה בוועדה, והיא רפורמה שבוצעה בקדנציה הקודמת, והיא רפורמה שעשתה סדר, ובדין דרך אגב, וקבעה,

מר לוינטל:

חשבתי שאסור להשמיץ אנשים שלא נמצאים כאן.

מר חולדאי - ראש העירייה:

להפך, אני לא משמיץ אותו, אני מציין אותו לחיוב. בניגוד לך - אני מציין אותו לחיוב.

גב' הרץ:

אבל לא ביצע לפי ההחלטה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

בדיוק לפי ההחלטה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

280 קיבלתם?

מר לוינטל:

אתה לא קיבלת....

מר חולדאי - ראש העירייה:

בקיצור, באותה רפורמה בארנונה נקבע לחלק מהעסקים - הגדלה של עשרות אחוזים, עשרות אחוזים. לחלק מהעסקים נקבע עשרות אחוזים, ולחלק נקבעה הורדה.

ק ר י א ו ת

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני מבקש לא להפריע.

גב' הרץ:

אם ראש העירייה לא מבין מה העתירה,

מר לוינטל:

כדור הארץ קורא לרון חולדאי.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

מר לוינטל, אני קורא לך לסדר פעם ראשונה.

מר לוינטל:

אתה יכול לקרוא כמה פעמים שאתה רוצה, אתה לא יכול להוציא אותי.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

תנסה אותי.

אני אבקש מארנון שישב כאן, ואני אוציא אותך.

גב' הרץ:

אם ראש העירייה לא מבין מה היתה העתירה, לדעתי לא כדאי שיצביעו פה על התקציב.

מר חולדאי - ראש העירייה:

הגב' הרץ- את לא מפתיעה אותי, תרבות- מעולם לא היה השטח שלך.

גב' הרץ:

אתה לא יודע מה היתה העתירה, אתה לא קראת אותה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

גבירתי חברת המועצה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

גב' הרץ, אני מבקש לא להפריע.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני הייתי מציע, מאחר ששמעתי אתכם, אני שמח שהקפצתי אתכם, זה מאוד מעניין ומאוד נחמד, אבל- כמו ששמרתי על זכותך לדבר, הייתי ממליץ שתרגעי ותאפשרי גם לי. מר וירשובסקי, הרפורמה בארנונה היתה כזאת,

גב' הרץ:

ק ר י א ה

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

גב' הרץ, גילה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אתה מעוניין לשמוע? אבל אני לא מצליח להגיד, אז תרגיע אותה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

כן בבקשה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא צריך הסבר כרגע, אני אסביר לך אחר כך.
100%.

ולכן, אני לא אתייחס לכל הפרטים. אני חושב שלאור ההקפצה שהקפצתי את שני החברים שלנו

מר לוינטל:

לא הקפצת.

הקפצת גם את השופט- שאתה עובד בניגוד לחוק.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אבל אני לא חזרתי והתנצלתי.

שילמת כבר את הקנס?

מר לוברט:

ראש העיר, תתייחס רק לפקח של גפן.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לפקח של גפן אני רק אגיד דבר כזה:

אני מחכה ליום. עיריית תל-אביב משקיעה בחניון הבימה, בחניון גבעון, בחניון קצה השדרה, ובחניונים רבים נוספים. רח' הברזל עכשיו, כולל בחניון ככר רבין- שאם ירצה ה' גם אותו נעשה. אלא מאי? גם בענין הזה – כשרוצים לעשות חניון, ישנם חברי מועצה ואנשי ציבור שאומרים- שלא צריך לעשות חניונים, שצריך רק לנסוע בתחבורה ציבורית. ויש כאלה שתוקעים את העניין להרבה שנים.

את חניון הבימה- שרצינו ויכולנו לעשות כבר לפני שנתיים,

מר גפן:

חמש שנים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא. התב"ע המוכנה היתה לנו לפני משהו כמו לפני שנתיים- שנתיים וחצי, ואז גם עתרו לבית המשפט, וזה לקח שנתיים – שנתיים וחצי בבתי המשפט, כשבסופו של דבר אישרו לנו להמשיך ולבצע את החניון, דבר שמתבצע כרגע.

ולכן, צריך להבין שאנו מאוד משתדלים, אבל אנו גם מפריעים אחד לשני ותוקעים דברים, והדברים מתבצעים בקבועי זמן כתוצאה מזה שאו תוקעים אחד את השני- במדינת ישראל.

- 48 -

מכל מקום, אני מחכה ליום שבו לא נצטרך. ואגב, אני נוסע בניו-יורק, נוסע בלונדון, נוסע במקומות אחרים, שלא יעלה על דעתו של אדם- לא לחנות על המדרכה, ואפילו כמעט שלא עולה על הדעת לחנות במקום אסור, כי הוא יודע שתוך בדיוק דקה- הוא גם יחטוף את הרפורט שהוא מאות דולרים, וגם ייגרר מכל מקום. רק שם זה בסדר, וכל אלה שנוסעים לשם אומרים: איזה יופי, איך הסדר הציבורי מתקיים, זה נהדר. אלא מאי? שכאן מנסים לאכוף את הסדר הציבורי כדי שהחיים יהיו יותר סבירים- מיד קופצים אלה שחורה להם שאוכפים את הסדר הציבורי ושחוטפים קנסות. אין מה לעשות, מסתבר כנראה שבלי שאוכפים- אנשים לא כל כך מכבדים את החוק. ונדמה לי שאחת התלונות הגדולות של תושבי ישראל בכלל, זה על העדר אכיפה מסיבית בהרבה מאוד תחומים של החיים הציבוריים שלנו.

היות שאני מסתובב בעיר תל-אביב יפו בכל המקומות, כולל ברגל, ק"מ על ק"מ, אני נפגש עם תושבים- מבוגרים, צעירים, מבלים, תושבי העיר והבאים מבחוץ, אני יכול להגיד לכם – שאם אני שוקל את התלונות שאני שומע על הנושא של אכיפת חנייה, מול הברכות שאנו מקבלים על העובדה שחוזר הסדר הציבורי לעיר תל-אביב יפו, אז – כנראה שהמדיניות של המשך האכיפה המסיבית- כדי לשמור על הסדר הציבורי הראוי- כך נכון לעשות.

אני מחכה ליום שבו נתחיל לראות ירידה בהכנסות מקנסות חנייה- כתוצאה מהעובדה שיחנו כחוק. ביום ההוא, שבו אנשים ישלמו את קנסות החנייה מבלי שיצטרכו לבצע מולם פעולות אכיפה. אני מתוודה ואומר כאן משפט שצריכים לדעת אותו: אני עד לפני 8 שנים לא הייתי ראש עיריית תל-אביב יפו. כל חיי, כאשר קיבלתי קנס חנייה, לא העלתי בדעתי אחרת, בין אם קבלתי אותו בתל-אביב, בין אם קבלתי אותו ברחובות, בין אם קבלתי אותו בכל מקום אחר, למחרת,

מר לוינטל:

קיבלת פעם דו"ח בשעה 02.00 בלילה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

את כל הקנסות שאתה קיבלת, גם אני קיבלתי. למחרת, תמיד שילמתי, אף פעם לא היו צריכים לבצע עלי הוראות אכיפה. עד לפני תקופה לא ארוכה, בעיר תל-אביב יפו ובמדינת ישראל היה, וזה היה מאוד פופולרי, כולל סלבריטיס ואחרים, לעשות ככה ולזרוק את הדו"ח. ו – 10%,

מר גלעדי:

לא על זה אנו מדברים. או מדברים על דברים אחרים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תן לי לדבר. נתתי לך לדבר למרות שלא היית רשום. דיברת והקשבת, אז מה עכשיו אתה מפריע לי?

מר לוינטל:

גוררים מכוניות בשעה 03.00 בבוקר, עם החברה הזאת, "אתרים", זה ההבדל. ולכן יש פה 4 הכנסות מדוחות חנייה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

?270

מר לוינטל:

וזה 500 שח': 300 שח' לגורר ו - 200 שח' לעירייה, או להפך. בשעה 03.00 בבוקר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תלמיד את הנושא.

10% שילמו. היום, כאשר אנו מבצעים את פעולת האכיפה כראוי,

גב' הרץ:

לא מדובר על פעולת האכיפה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

גבירתי, את לא דיברת, אחרים דיברו.

עדיין אנו לא מגיעים ל - 50% שמשלמים ראשונה, כלומר- עדיין מהמרים שאולי, ומייצרים הוצאות גדולות מאוד בכל התחום הזה שקוראים לו אכיפה, כולל הוצאה לפועל, ואז מתפלאים. מכל מקום, אני חושב שאחד הדברים שצריך להמשיך ולעסוק בו: יש במערכת שעושה עבודה בהיקפים כמו העיר תל-אביב יפו, עיר של 400,000 תושבים, עם כמליון אנשים שנכנסים יום-יום לכל השימושים, כולל כמות הרכבים, כולל כמות הדוחות, כולל כמות העבודה. בכמות העבודה הזאת קורות תקלות. לעתים קרובות- אותן תקלות שלפעמים הן מעטות, מקבלות הגברה של הרבה מעבר למהותן האמיתית - בהווה הכוללת של העיר תל-אביב יפו. ולכן אני חוזר על ברכתי לחברי. ודרך אגב, אני ממליץ לחבר המועצה סגני - 3 שנים, תראה לי איך עושים אגרת גודש. לא שמעתי ממך אפילו הצעה אחת ב - 3 השנים האחרונות. תראה לי איך עושים את מערכת התחבורה הזאת שאתה מדבר עליה. אני מאוד אשמח לקבל הצעות, לא מעל הבמה הזאת- בהזדמנות שפושקין מת ויש ישיבת תקציב.

מר ויסנר:

יש לי פגישה ביום ראשון עם המנכ"ל.

מר חולדאי - ראש העירייה:

3 שנים אנחנו פה, יכולנו לעבוד על זה ולקבל איזושהי הצעה אחת נורמלית. אני אקבל, אני אדון בה. ואני תמיד שמח לדון ולטפל- כאשר אני מקבל הצעות טובות וחשובות לעניין זה. ולכן, אני ממליץ לאמץ את התקציב הזה, שהוא התקציב שהוא הפשרה בין סה"כ, איך אמרת, סה"כ הרצונות, המאוויים, השאיפות והבעיות, עם מילה אחת: אם זה כל כך קל, למה העיר הזאת התנהלה עם גרעון כל כך הרבה שנים?! אם לא צריך להתברך בתקציב מאוזן- למה אנחנו חושבים שזה עוול על זה שיש רשויות מקומיות שלא משלמות לעובדים שלהן?! אם זה כל כך קל ואפשר לזלזל בזה?! נראה לי שרצוי לתת כבוד לדרך שבה מתנהלת עיריית תל-אביב. וכאן אני אומר לחברי המועצה כולם, גם לכאלה, כן גילה הרץ- שעומד וירשובסקי שאומר לך, זה מפני שהוא גם נושא באחריות, אז הוא אומר לך: יש לי הערות, אני חושב שמהו לא בסדר, הייתי גם חלק רוצה לראות אחרת, אבל יש לי אחריות ולכן אני מצביע בעד התקציב. ולכן, אם יש לך גם אחריות למשהו שקורה בעיר הזאת, אני ממליץ גם לך להצביע בעד התקציב. תודה רבה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

תודה רבה לראש העירייה.
אנחנו עוברים להצבעה, שמית.
מי בעד אישור התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007?

גב' הרץ:

אתה לא יכול להצביע על שניהם ביחד.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

לפי חוות דעת היועץ המשפטי אני יכול.

גב' הרץ:

אני רוצה לשמוע אותה.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אני שמעתי, זה מספיק?

גב' הרץ:

לא, לא מספיק.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

בבקשה היועץ המשפטי.

עו"ד בן ארי:

א. זה אותו תקציב.

שנית, ההצעה היא לאשר את התקציב הרגיל והבלתי רגיל. אף אחד מהחברים פה בהתייחסויות לא ביקש להפריד את ההצבעות, עכשיו זה מאוחר.

גב' הרץ:

אני מבקשת להפריד.

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

מי בעד אישור התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007?

ה צ ב ע ה

נמנעים ה"ה:	נגד ה"ה:	בעד ה"ה:	
אין	הרץ	ספיר	1.
	לוינטל	חולדאי	2.
		מזרחי	3.
		מסלאווי	4.
		כחלון	5.
		גלעדי	6.
		וולנד	7.
		טיומקין	8.
		מוזס	9.
		חשן	10.
		דיין	11.
		פנקס	12.
		טורק	13.
		להבי	14.
		גפן	15.
		לוברט	16.
		אמינוב	17.
		שכנאי	18.
		וירשובסקי	19.
		ויסנר	20.

בעד – 20 חברי מועצה , נגד – 2 חברי מועצה, נמנעים- אין

מר ספיר - יו"ר הישיבה:

אושר התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007.
אני מודה לצוות הגזברות, מודה לכולם.
תודה רבה.
הישיבה נעולה.

החלטה: התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007 – מאושרים.

**מחליטים לאשר את התקציב הרגיל והבלתי רגיל לשנת 2007.
(ראה נספח א')**

הישיבה ננעלה בשעה 18:30

מ"מ יו"ר

מנכ"ל

ערכה: גלילה בן-חורין, מזכירת המועצה